

GAZETA LUBUSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II A B C D

Wtorek, 8 listopada 1949 r.

Nr 305 (316)

Prezydent Bolesław Bierut mianował Konstantego Rokosowskiego Marszałkiem Polski i Ministrem Obrony Narodowej

Komunikat

z wspólnego posiedzenia Rady Państwa i Rady Ministrów

WARSZAWA (PAP). Na wspólnym posiedzeniu Rady Państwa i Rady Ministrów w dniu 6 listopada Prezydent Bolesław Bierut zakomunikował co następuje:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut zważywszy, że Marszałek Rokosowski jest Polakiem i cieszy się popularnością w narodzie polskim zwrócił się do Rządu Radzieckiego z prośbą o skierowanie, o ile to jest możliwe, Marszałka Rokosowskiego do dyspozycji Rządu Polskiego dla służby w Wojsku Polskim.

Rząd Radziecki, mając na względzie przyjazne stosunki, które łączą ZSRR

i Polskę i biorąc pod uwagę, że Marszałek Rokosowski decyzyjnie w tej sprawie pozostawił w pełni Rządowi Radzieckiemu, zgodził się uczynić zadość prośbie Prezydenta Bolesława Bieruta, zwolniwszy Marszałka Rokosowskiego zgodnie z zleceniem Prezydium Najwyższej Rady ZSRR, ze służby w Armii Radzieckiej i skierował go do dyspozycji Rządu Polskiego.

podziękowanie za zasługi polcone przez Obywatela Marszałka w tworzeniu Wojska Polskiego, w walkach o wyzwolenie Polski i w kształtowaniu kadry ludowego Wojska Polskiego, którym chlubi się cały Naród.

Wierzę, że również na

nowym, ważnym posterunku pracy państwowej Obywatel Marszałek służyć będzie całą swą wiedzą i doświadczeniem Polsce Ludowej.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Mianowanie

Marszałka Rokosowskiego Ministrem Obrony Narodowej

WARSZAWA (PAP).

Do Obywatela

Konstantego Rokosowskiego — Marszałka Polski

w WARSZAWIE

Na podstawie art. 45 ust. 1 Konstytucji z dnia 17 marca 1921 r. w związku z art. 13 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lute-

go 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej — mianuję Obywatela Marszałka Ministrem Obrony Narodowej.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Uchwała Rady Państwa

w sprawie uzupełnienia składu Rady Państwa

WARSZAWA (PAP).

Na podstawie art. 15 ust. 3 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej oraz w związku z uchwalonym przez Radę Państwa i Radę Ministrów w dniu 6 listopada 1949 r. projektem Ustawy Konstytucyjnej o zmianie Ustawy Kon-

stytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r., Rada Państwa w razie uchwalenia przez Sejm Ustawodawczy powyższego projektu — jednomyślnie postanawia wystąpić do Sejmu Ustawodawczego z wnioskiem o uzupełnienie składu Rady Państwa przez powołanie na jej członka Ob. Michała Żymierskiego, Marszałka Polski.

Rozkaz Marszałka Polski Michała Żymierskiego

WARSZAWA (PAP).

Ministerstwo
Obrony Narodowej

ROZKAZ nr 82
Generałowie, Admirałowie,
Oficerowie, Podoficerowie
i Szeregowcy!

Z dniem dzisiejszym zostały mi powierzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej nowe funkcje państwowe. Na stanowisko Ministra Obrony Narodowej zostaje powołany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Marszałek Rokosowski, wielki żołnierz, wychowany w sławnej stalinowskiej szkole dowódców.

Naród nasz jest dumny, że Polak, robotnik warszawski, stał się jednym z najznakomitszych dowódców w wojnie z hitleryzmem, odkrył się sławą zwycięczy spod Stalingradu i Kurska, zapisał się po wsze czasy w dziejach na-

rodu polskiego, jako dowódca wojsk radzieckich, które wyzwoliły ziemie polskie.

Wojsko Polskie łączy z Marszałkiem Konstantym Rokosowskim szczególnie mocne, bo zrodzone w bojach pod jego dowództwem, więzy wspólnej walki z najeźdźcą hitlerowskim. Swoją pełną chwałę szlak bojowy odbywała 1-sza Dywizja im. Tadeusza Kościuszki i 1-sza Armia Polska w ramach frontu, którym dowodził Marszałek Rokosowski.

Dzisiaj wielki ten Polak i żołnierz obejmuje odpowiedzialne stanowisko Ministra Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej.

Generałowie, Admirałowie, Oficerowie, Podoficerowie i Szeregowcy!

Dziękując Wam w imieniu służby za dotychczasową wasz ofiarny trud żołnierski, wierzę głęboko, że pod tak znakomi-

Polska klasa robotnicza naród polski święci 32 rocznicę Wielkiego Października

WARSZAWA. Centralna akademia ku czci 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, zorganizowana przez KC PZPR, odbyła się dnia 6 bm. w pięknej sali odbudowanego przez żołnierzy polskich Państwowego Teatru Narodowego im. Wojska Polskiego.

Na czerwonym tle sceny widnieją dwa olbrzymie portrety — Lenina i Stalina i napis 7. 11. 1917 — 1949.

Przy dźwiękach hymnów narodowych polskiego i radzieckiego przybył na akademię Prezydent Rzeczypospolitej — przewodniczący KC PZPR — Bolesław Bierut, witany owacyjnie przez zgromadzonych.

Obecni są również: Marszałek Sejmu Kowalski, członkowie Rady Państwa Zambrowski, Barcikowski, Niecko, Józwiak-Witold i przewodniczący CRZZ Zawadzki oraz członkowie Rządu R. P. z premierem Cyrankiewiczem, wicepremierami: Mincem i Korzyckim oraz Marszałkiem Polski Żymierskim na czele.

Licznie reprezentowane są władze naczelne stronnictw politycznych, związków zawodowych, Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej oraz organizacji społecznych.

Na sali znajduje się wielu przedstawicieli świata nauki i sztuki oraz czołowych przodowników pracy.

Na akademii obecny był ambasadorka ZSRR Wiktor Lebediew oraz przedstawiciele państw demokracji ludowej, jak również radziecka delegacja WOKS-u z akademikiem prof. Grekowem na czele.

Akademie zagaił premier Józef Cyrankiewicz, mówiąc m. in.: Zwycięstwo Rewolucji Październikowej — jak w 1927 r. pisaj Tow. Stalin — oznacza gruntowny przełom w historii ludzkości, gruntowny przełom w losach dziejowych kapitaliz-

mu światowego, gruntowny przełom w sposobach walki i w formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata.

Mówca podkreśla, że każda rocznica Rewolucji jest świadectwem coraz głębszej i powszechniejszej w narodzie polskim przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, coraz głębszego zrozumienia jej przełomowego znaczenia dla walki o wyzwolenie dla budowy ustroju sprawiedliwości społecznej i dla zabezpieczenia pokojowej przyszłości i rozkwitu narodu polskiego.

Źródłem coraz głębszej wzajemnej przyjaźni jest pomoc Związku Radzieckiego w chwilach trudnych i ważnych dla rozwoju młodego państwa polskiego — stwierdza mówca. Dźwignią coraz silniej rozwijającej się przyjaźni jest polityka Związku Radzieckiego, nieugięta w obronie pokoju i suwerenności narodów.

Coraz powszechniejsze jest zrozumienie socjalistycznej istoty państwa radzieckiego, która jest zaprzeczeniem imperialistycznej, wrożej, ciemnej, żyłcielskiej treści państw kapitalistycznych.

Mówca stwierdza, że zrozumienie tej prawdy wyraża się w tym, że wokół Związku Radzieckiego skupiają się wszyst-

(Dalszy ciąg na stronie 2)

tym dowódcą, wspólnie z całym narodem, jeszcze bardziej umocnić siłę obronną naszej ojczyzny.

Niech żyje Polska Ludowa i jej zbrojne ramie — Wojsko Polskie!

Niech żyje najwyższy zwierzchnik sił zbrojnych — Prezydent Bolesław Bierut!

Rozkaz Ministra Obrony Narodowej Marszałka Polski Konstantego Rokosowskiego

WARSZAWA (PAP).

Ministerstwo
Obrony Narodowej

Rozkaz nr 83

Generałowie, Admirałowie,
Oficerowie, Podoficerowie
i Szeregowcy!

W dniu dzisiejszym zostałem przez Prezydenta Rzeczypospolitej powołany na stanowisko Ministra Obrony Narodowej i objąłem dowództwo Wojska Polskiego.

W imieniu Wojska i swoim własnym życiem memu poprzednikowi Marszałkowi Żymierskiemu dalszej, owocnej pracy dla dobra ojczyzny na nowym posterunku, na który zostaje powołany.

Żołnierze!

Przypadło mi w udziale w ciągu długich lat służyć sprawie ludu pracującego w szeregach bohaterskiej Armii Radzieckiej. Losy wojny sprawiły, że byłem dowódcą tego frontu, w ramach którego walczyli bohatersko żołnierze powstającego Ludowego Wojska Polskiego, żołnierze 1-ej Dywizji a później 1-ej Armii na sławnym szlaku bitewnym od Lenina poprzez Warszawę, Gdańsk, Gdynię, Kołobrzeg, Wał Pomorski aż do Berlina.

Dumny jestem, jako ówczesny dowódca frontu i jako Polak z doniosłego wkładu wnieśonego przez Wojsko Polskie u boku Armii Radzieckiej w dzieło rozgromienia faszystów i wyzwolenia narodów.

Dziś obejmuję dowództwo Wojska Polskiego, zahartowanego w zwycięskich bojach o wolność ojczyzny, przepojonego braterskim uczuciem przywiązania i szacunku dla Armii Radzieckiej, stojącego w jednym szeregu z armiami bratnich republik ludowych na straży pokoju demokracji i socjalizmu.

W poczuciu obowiązków, jakie zostały na mnie nałożo-

żone przez kraj i Prezydenta, w poczuciu odpowiedzialności, jaką ponoszę wobec narodu polskiego i polskiego ludu pracującego, z którego wyrosłem i z którym zawsze czułem się związany całym swym sercem, oraz bratniego nam narodu radzieckiego, który mnie wychował jako żołnierza i dowódcę — obejmuję powierzone mi posterunek, aby wszystkie swe siły poświęcić dalszemu rozwojowi i umocnieniu naszego wojska i obronności Rzeczypospolitej.

Wraz z Armią Radziecką stać będziemy na straży pokoju, którego orędownikiem i obrońcą jest Wielki Stalin.

Szeregowie i oficerowie Wojska Polskiego

ROZKAZUJĘ

Wzorem bohaterów spod Lenina, Warszawy, Gdańska, Budziszyna, Berlina stać wiernie na straży Polski Ludowej. Jej niepodległości i nienaruszalności. Jej granic na Odrze, Nysie i Bałtyku.

Zacieśniać węzły braterstwa z potężną Armią Radziecką i armiami krajów demokracji ludowej.

Pogłębiać pracę polityczną i wyszkolenie bojowe, umacniać świadomą dyscyplinę wojska i jego nierozdzielny związek z ludem pracującym, gospodarzem naszej wyzwolonej ojczyzny.

Niech żyje Polska Ludowa! Niech żyje sojusz polsko-radziecki!

Niech żyje najwyższy zwierzchnik sił zbrojnych, Prezydent Bolesław Bierut!

Rozkaz powyższy odczytać przed frontem wszystkich jednostek Wojska Polskiego.

MINISTER OBRONY
NARODOWEJ

Konstanty Rokosowski
Marszałek Polski

I WICEMINISTER OBRONY
NARODOWEJ

Edward Ochab
Generał Brygady

Mianowanie

Konstantego Rokosowskiego Marszałkiem Polski

WARSZAWA (PAP).

Do
Obywatela Konstantego Rokosowskiego
w Warszawie

Na podstawie art. 12 pkt 2 dekretu z dnia 3 kwietnia 1948 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 135), za wyjątkowe zasługi dla Rzeczypospoli-

tej Polskiej i Wojska Polskiego w okresie wspólnej walki z najeźdźcą hitlerowskim, mianuję Obywatela Marszałkiem Polski.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) Bolesław Bierut
Minister
Obrony Narodowej
(—) Michał Żymierski

Pismo Marsz. Żymierskiego do Prezydenta RP

WARSZAWA (PAP).

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Ob. Bolesława Bieruta

Zgodnie z powierzonymi mi przez Obywatela Prezydenta nowymi zadaniami i nową funkcją pań-

stwową, proszę Obywatela Prezydenta o zwolnienie mnie z dotychczasowej pracy na stanowisku Ministra Obrony Narodowej.

Minister
Obrony Narodowej
(—) Michał Żymierski
Marszałek Polski

Pismo Prezydenta RP do Marszałka Żymierskiego

WARSZAWA (PAP).

Do Obywatela

Michała Żymierskiego
Ministra Obrony
Narodowej
Marszałka Polski

w WARSZAWIE.

Przychylając się do zgłoszonej prośby — na podstawie art. 45 ust. 1 Konstytucji z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej — zwalniam Obywatela Marszałka ze stanowiska Ministra Obrony Narodowej.

tucji z dnia 17 marca 1921 r. w związku z art. 13 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej — zwalniam Obywatela Marszałka ze stanowiska Ministra Obrony Narodowej.

Równocześnie wyrażam

Polska klasa robotnicza, naród polski święci 32 rocznicę Wielkiego Października w warunkach stałych sukcesów i zwycięstw

Centralna akademia w Warszawie ku czci Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej

(Dokończenie ze str. 1)

kle narody we wspólnej walce z imperializmem i jego agentami w rodzaju Tito, wyraża się w coraz powszechniejszym zrozumieniu przełomowego dla ludzkości znaczenia Rewolucji Październikowej, której rocznica jest świętem nie tylko Związku Radzieckiego.

go i krajów demokracji ludowej, ale i świętem ludowego państwa chińskiego, młodych demokratycznych Niemiec, wszystkich ludów walczących z imperializmem o swoje wyzwolenie i milionów ludzi walczących o pokój.

Podczas tego święta najlepiej uwydatnia się potężny,

stały, triumfalny wzrost sił obozu socjalizmu i demokracji.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — oświadcza mówca — cała polska klasa robotnicza, naród polski, święci 32 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w warunkach nowych, w warunkach stałych sukcesów i zwycięstw.

Święci tę rocznicę nasza Partia, która powstała ze zwycięskiej walki o przezwyciężenie rozbiła w polskim ruchu robotniczym, a więc z walki z wszelkimi formami agentur burżuazji w ruchu robotniczym, z walki o historyczną i ideologiczną jedność naszej rewolucji z Wielką Rewolucją Październikową.

Święci tę rocznicę polska klasa robotnicza zwycięskim zakończeniem okresu odbudowy, stając u progu budowy fundamentów socjalizmu w Polsce, mając zapewniony decydujący warunek budowy socjalizmu: pomoc i przyjaźń Związku Radzieckiego.

Święci tę rocznicę naród polski — stwierdza dalej mówca — z otuchą patrząc w przyszłość, walczący wspólnie z Związkiem Radzieckim i innymi narodami o pokój, przekonani, że wzrost siły państwa polskiego jest równocześnie wzrostem siły całego obozu zwycięstwa sił obozu postępu i pokoju, a każde zwycięstwo sił obozu postępu i pokoju na świecie jest równocześnie źródłem siły, gwarancją bezpieczeństwa i rozkwitu narodu polskiego — tak jak źródłem wszystkich zwycięstw całego obozu wolności i postępu jest zwycięska, epokowa, Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa.

Długo nie milknącymi okłaskami przyjmują zgromadzeni propozycję przewodniczącego akademii powołania do prezydium czołowych i zastępujących działaczy politycznych i społecznych, przedstawicieli światła nauki i sztuki oraz przodowników pracy — (tow. tow. Zambrowskiego, A. Zawadzkiego, Świątkowskiego, Rapackiego, Ochaba, Józwiaka-Witolda, Z. Modzelewskiego, Fidle- ra, S. Zawadzkiego, prezesów: SL — Baranowskiego, PSL — Niecki, SD — Barcikowskiego, SP — Michejdy, tow. tow. Morawskiego, Burskiego, Ignara, Sztachelską, Rudnickiego, prof. Mazura, Jaworską, Kruczkowskiego, Schillera, Pokorę, Zaruk — Michalskiego, Tolwińskiego, Annę Sasin, Genowefę Surdyn, Orłowskiego, Łukasika, Zawistowskiego i Dynarzewskiego).

Uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów

MOSKWA (PAP). W niedzielę, 6 bm. o godzinie 19 czasu moskiewskiego w Wielkim Teatrze ZSRR rozpoczęło się uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone uczczeniu 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

W Prezydium zasiadają przywódcy Partii Bolszewickiej i Rządu Radzieckiego. Sala przyjmuje burzliwą owacją wniosek o wybranie prezydium honorowego w osobach członków Biura Politycznego KC WKP (b) z J. Stalinem na czele.

G. Malenkov zabiera głos, by wygłosić przemówienie o 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

(Tekst przemówienia G. Malenkowa podamy w dniu jutrzejszym).

Życiorys Marszałka Konstantego Rokosowskiego

WARSZAWA (PAP).

Marszałek Konstanty Rokosowski urodził się w r. 1896 jako syn kolejarza warszawskiego. Ojciec jego — maszynista kolejowy, ciężko kontuzjowany w katastrofie, umarł od następstw tej kontuzji w r. 1904. Matka, nauczycielka, a później robotnica w fabryce włókienniczej, umarła w r. 1909. Konstanty musiał wtedy porzucić naukę w szkole technicznej, do której dotąd uczęszczał. Zaczął pracować zarobkowo — najpierw w fabryce pończoch na ul. Szerokiej, następnie w warsztatach kamieniarskich Wysockiego na Pradze. Jako robotnik tych warsztatów brał udział w budowaniu t. zw. wówczas trzeciego mostu, późniejszego mostu Poniatowskiego.

W r. 1912 Rokosowski został aresztowany za udział w demonstracji strajkujących robotników i za obronę czerwonego sztandaru demonstrantów.

Powołany w r. 1914 do wojska carskiego, brał udział jako żołnierz w walkach na terenie Polski. Opuścił kraj wraz z cofającą się armią rosyjską.

Od pierwszej chwili Rewolucji Październikowej — Konstanty Rokosowski, bojownik władzy robotniczej, bierze czynny udział w formowaniu Gwardii Czerwonej, uczestniczy w walkach przeciwko kontrrewolucji i zagranicznej interwencji na Uralu, na Syberii i w Mongolii. W walkach tych wyróżnia się — pod koniec wojny domowej jest już dowódcą pułku kawalerii Czerwonej Armii.

Po zakończeniu wojny domowej Konstanty Rokosowski poświęca się budownictwu i ukończeniu Czerwonej Armii. Studiując nauki wojskowe, leninowsko-stalinowską naukę o wojnie i o wojsku. Kończy Wyższą Szkołę Kawaleryjską Armii Czerwonej i wyższe kursy akademii sztabu generalnego Czerwonej Armii. W r. 1940 zostaje mianowany generał-majorem. W r. 1941, w chwili napadu hitlerowskiego na Związek Radziecki, Konstanty Rokosowski jest dowódcą korpusu pancernego.

W toku wojny przeciwko hitlerowskiemu najeźdźcom Rokosowski odznaczył się jako jeden z najlepszych dowódców Armii Radzieckiej. Dowodził 16 armią, która broniła Moskwy na t. zw. klerunku wo-

łokamskim, zimą 1941/42 r. Po klęsce Niemców pod Moskwą objął dowództwo Frontu Briańskiego. W przeddzień bitwy pod Stalingradem dowództwo naczelne Armii Radzieckiej powierzyło mu Front Doński, który od północy uderzył na armie niemieckie pod Stalingradem i odegrał czołową rolę przy zamknięciu armii Paulusa w kotle stalingradzkim. Następnie Konstanty Rokosowski, wspólnie z marszałkiem artylerii Woronowem dowodził całą ciążą wojsk, które dokonały ostatecznej likwidacji otoczonego w Stalingradzie zespołu wojsk niemieckich. Dowodził wojskami frontu centralnego, które odparły natarcie niemieckie w bitwie pod Kurskiem latem 1943 r. i następnie, przechodząc do ofensywy, wyzwoliły od hitlerowców północne tereny Ukrainy i doszły do Dniepru. Kierowane przez niego armie były jedną z głównych sił tzw. operacji białoruskiej 1944 r., w rezultacie której Armia Radziecka uwolniła od najeźdźców całą Ukrainę, a następnie wyzwoliła ziemie polskie na wschód od Wisły. Tereny, na których zaczęto odbudowywać państwowość polską, Chelm, gdzie ogłoszono Manifest Lipcowy, Lublin, który do ofensywy styczniowej był siedzibą Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, całe terytorium lubelskiego, białostockiego i południowo-wschodniej części warszawskiego, terytorium stanowiące bazę wyzwoleńczej działalności PKWN, zostało wyzwolone przez wojska, podległe Konstantemu Rokosowskiemu.

Dowodził on następnie drugi front białoruski zimą 1944/1945 kiedy ten front likwidował wojska niemieckie, znajdujące się w Prusach Wschodnich oraz wiosną 1945 kiedy drugi front białoruski przystąpił do sforsowania Odry, zdobył Szczecin i doszedł do Łaby.

Pod dowództwem marsz. Rokosowskiego walczyła Pierwsza Armia Polska w okresie wyzwolenia Lubelszczyzny i Pragi oraz walk na przyczółkach nadwiślańskich i pod Stankami. Pod jego dowództwem walczyła brygada pancerna im. Bohaterów Westerplatte, gdy brała udział w wyzwoleniu Torunia, Gdańska i Gdyni.

Marszałek Związku Radzieckiego i Polski Konstanty Rokosowski jest wzorem cnót żołnierskich, kontynuatorem szlachetnej tradycji polskich żołnierzy wolności, bojowników za wolność — naszą i waszą.

Niezwykle prosty i skromny w osobistym obejściu, potrafił zaskarbić sobie miłość swych podwładnych nie tylko talentami organizacyjnymi i strategicznymi, lecz również głęboką troską i dbałością o żołnierza, zrozumieniem psychiki żołnierskiej.

Konstanty Rokosowski jest nagrodzony dwukrotnie tytułem Bohatera Związku Radzieckiego, odznaczony 5-krotnie Orderem Lenina, 6-krotnie Orderem Czerwonego Sztandaru, Orderem Zwycięstwa i innymi najwyższymi orderami radzieckimi oraz szeregiem medali radzieckich. Posiada polskie ordery: Virtuti Militari 1-iej kl., Grunwaldu 1-szej klasy oraz szereg medali. Otrzymał Order Czerwonego Sztandaru Mongolskiej Republiki Ludowej. Został również odznaczony wysokimi orderami angielskimi, amerykańskimi, francuskimi i duńskimi.

Posiedzenie Klubu Poselskiego PZPR

W dniu dzisiejszym o godzinie 10 w sali konferencyjnej gmachu K. C. (aleja Stalina 19 — V piętro), odbędzie się posiedzenie Klubu Poselskiego PZPR. Zwraca się uwagę na bezwzględny obowiązek obecności wszystkich towarzyszy posłów.

Akademia w Teatrze Wielkim manifestacją niewzruszonej przyjaźni polsko-radzieckiej

Lud pracujący Poznania dołożył wszelkich starań, by jak najlepiej przygotować się do obchodu 32 Rocznic Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Ranek dnia poprzedzającego rocznicę zastał miasto przybrane w szatę odświętną uroczystą.

Ulice przyozdobiono setkami czerwonych i białoczerwonych flag, na tle wspaniałych dekoracji, którymi przybrano wszystkie większe gmachy wzniesły portrety Prezydenta Bieruta oraz wielkich przywódców klasy robotniczej:

Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina. Czerwone transparenty mówiące o wieczystej przyjaźni między narodami polskim i radzieckim, o międzynarodowej solidarności klasy robotniczej, o niezłomnej woli mas pracujących utrwalenia światowego pokoju — były wyrazem nastroju panującego wśród ludzi pracy Poznania.

W dniu wczorajszym uczucia te zmanifestowano raz jeszcze na uroczystej akademii, zorganizowanej przez Komitet Wojewódzkiej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w sali Teatru Wielkiego.

Po powołaniu prezydium wstąpił na trybunę witany entuzjastycznie przedstawiciel Armii Radzieckiej mjr. Szapiro, który przekazał pozdrowienia od żołnierzy, oficerów i generałów armii marsz. Rokosowskiego...

Z kolei I sekr. KW PZPR tow. Olszewski wygłosił obszerny referat pt.: „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa”.

Gdy umilkły burzliwe okłaski po referacie tow. Olszewskiego zebrani zaintonowali „Międzynarodówkę”, podchwyconą tysiącami głosów, w których dzwieczyły nuty radości i triumfu.

W części artystycznej, która zakończyła akademię wystąpili artyści Opery i Teatru Dramatycznych, orkiestra Filharmonii Poznańskiej oraz chór Zw. Zaw. Prac. Pocztowych.

Związek Radziecki

przednia straż ludzkości-niezlomny chorąży pokoju prowadzi świat ku jasnemu, szczęśliwemu jutru

WARSZAWA. Członek Biura Politycznego KC PZPR — Franciszek Jóźwiak — Witold rozpoczął przemówienie stwierdzeniem, że Rewolucja Październikowa zmieniła nie tylko bieg historii narodów carskiej Rosji, ale bieg historii świata. Mówca cytując słowa Stalina: Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową epokę, — epokę rewolucji proletariackich w krajach imperializmu, nastąpiła era rewolucji wyzwoleniczych w koloniach i krajach zależnych, era przebudzenia się proletariatu tych krajów, era jego hegemonii w rewolucji, ... era trwałości kapitalizmu minęła, umosząc z sobą legendę niewzruszalności ładu burżuazyjnego ... nastąpiła era upadku kapitalizmu.

Rewolucja Październikowa — ciągnie mówca — stała się nieprzemijającym zwycięstwem i triumfem wielkiej idei marksizmu — leninizmu. Zatrzeszczał w posadach stary świat kapitalizmu, zdemaskowani zostali jego słudzy, a agentura burżuazji w ruchu robotniczym — zdradziecka — reformistyczna socjal-demokracja.

Dlatego — pisał tow. Stalin — era umierania kapitalizmu jest równocześnie era umierania socjal - demokracji w ruchu robotniczym. Wielkie znaczenie Rewolucji Październikowej polega m. in. na tym, że znamienne (na niechybne zwycięstwo leninizmu nad socjal-demokracją w światowym ruchu robotniczym. — Marks i Engels wzbogacili ludzkość o teorię marksizmu, Lenin i Stalin — chorążowie Rewolucji Październikowej — rozwijając tę teorię, wprowadzili ją w życie.

Rewolucja stała się przewrotem we wszystkich dziedzinach życia narodów ZSRR.

W końcu drugiej 5-latk — produkcja przemysłowa ZSRR wzrosła 8-krotnie w porównaniu z rokiem 1913. Związek Radziecki zajął pod względem produkcji maszyn drugie miejsce w świecie, a pierwsze w Europie.

Podobnie Wielka Rewolucja dokonała się na wsi radzieckiej. XV Zjazd WKPB) w 1927 roku przyjął stalinowską politykę kolektywizacji gospodarstwa wiejskiego i przebudowy wsi na podstawach nowoczesnej techniki. W 1940 r. w kółchozach i sołchozach pracowało już 683 tys. traktorów, 197 tys. kombajnów i 228 tys. samochodów ciężarowych.

Tylko ustrój socjalistyczny potrafi dokonać tak gigantycznych przemian gospodarczych.

Przypominając ostatni komunikat radziecki o wspaniałym rozmachu produkcji w III kwartale br. — mówca stwierdza, że sukcesy te są jeszcze jednym ostrzeżeniem pod adresem podlegających wojennych, którzy niezgodni są z obłąkami swymi ptasim, mieszczańskim mózgiem potęgą kraju zwycięskiej Rewolucji Październikowej.

Tow. Stalin, sumując wyniki pierwszej 5-latki, powiedział: — Sukcesy 5-latki mobilizują rewolucyjne siły klasy robotniczej wszystkich krajów przeciw kapitalizmowi — oto fakt niezaprzeczalny. Wielki Wódz i Nauczyciel światowego proletariatu patrzy na każdy sukces władzy radzieckiej jak na sukces klasy robotniczej wszystkich krajów i to jest właśnie potęgą proletariackiego internacjonalizmu, jakim żyje WKPB). Niech pamiętają podlegające wojnie z Wall Street i City, że sukcesy gospodarczo Kraju Rad są sukcesami światowego proletariatu — światowe-

go obozu postępu, wolności i pokoju.

Rewolucja Październikowa przyniosła wielkie osiągnięcia na polu kultury, oświaty i nauki.

To właśnie ten nowy wspólny człowiek stał się zwycięzcą w drugiej wojnie światowej.

Zwycięstwo to stało się drugim po Rewolucji Październikowej wyłomem w systemie państw kapitalistycznych. Sprawdziły się słowa Stalina, który 5 lat przed wybuchem drugiej wojny światowej powiedział: I niechaj nie skarga się na nas panowie burżuazje, jeżeli nazajutrz po takiej wojnie nie dołączą się niektórych bliskich sobie rządów, dziś z bożej łaski szczęśliwie panujących. I nie dołączą się — na gruzach imperializmu hitlerowskiego, dzięki zwycięstwu ZSRR zrodziły się kraje demokracji ludowej.

Przypominając wypadki, jakie miały miejsce od wiosny 1948 r. w Jugosławii oraz proces Rajka — mówca wykazuje, że trockistowsko-nacjonalistyczna banda titowców miała odegrać rolę konia trojańskiego w obozie państw demokracji ludowej, aby je potem oddać na łup imperializmu amerykańskiego. Miało to być wykonane przez wspieranie pryncypów, nacjonalistów i oportunistów w ruchu robotniczym krajów demokracji ludowej, aby rozbić jedność partii i przeciwstawić jej WKPB). Imperialiści doskonale rozumieją, że sojusz krajów demokracji ludowej ze Związkiem Radzieckim, to gwarancja suwerenności i niepodległości tych krajów.

Tak jak w latach niewoli hitlerowskiej oczy milionów ludzi na całym świecie wróciły do ufności ku Związkowi Radzieckiemu, jako je dynejsie, która potrafi wygrać wojnę dla całego świata — tak dziś oczy milionów ludzi wpatrują się z jeszcze większą ufnością w Związek Radziecki, jako w nauczyciela i wodza, który zdolny jest wygrać pokój dla świata.

Jednym z pierwszych dekreto- w władzy radzieckiej, uchwalonym nazajutrz po zwycięstwie Rewolucji, był dekret o pokoju. Lenin powiedział wtedy: walczymy przeciwko uststwu rządów, które mówią o pokoju, a w rzeczywistości prowadzą zaborcze, agresywne wojny.

Dziś Związek Radziecki na każdym kroku demaskuje ośzusta tych, którzy judzą i podlegają do trzeciej wojny. Rosnie i potężnieje obóz demokracji i pokoju. Dołączają się do tego obozu potężna Ludowa Republika Chińska, której zwycięstwo stało się zmierzchem imperializmu na dalekim Wschodzie i jutrzenką swobody dla azjatyckich narodów uciskanych.

Przylączyła się do obozu postępu i pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna. Jest to wielki sukces pokojowej polityki Zw. Radzieckiego. Imperializm anglo-amerykański u podwalin swej polityki wojennej położył koncepcję stworzenia z Niemiec zachodnich bazy wypadowej przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Restauracja Niemiec hitlerowskich, imperialistycznych, działających na rozkaz imperializmu amerykańskiego, to główny cel polityki imperia- listów amerykańskich i spółki. Ale między zbrojnymi życzeniami, a możliwością ich realizacji leży wielka przepaść. Grożącej nową katastrofą wojenną koncepcji imperialistów, Związek Radziecki prze-

ciwstawił koncepcję Niemiec jednolitych, pokojowych, demokratycznych. Dzięki konsekwentnemu wykonywaniu przez ZSRR uchwał poczdamskich w strefie radzieckiej doszły do głosu postępowe i demokratyczne siły narodu niemieckiego.

Kraj Rad, który najwięcej ucierpiał w ostatniej wojnie, który złożył największą ofiarę krwi i męczeństwa w walce z faszyzmem hitlerowskim pierwszy pokazał narodowi niemieckiemu drogę do nowego życia, do postępu i pokoju.

Powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, po zwycięstwie Chin Ludowych, stało się drugim drugoczącym cosem, zadaniem imperialistom anglo-amerykańskim w samym sercu Europy. Historyczne słowa Istu Generalissima Stalina do prezydenta Piecka obwieściły nową erę w historii ludu niemieckiego, no-

wą erę w historii Europy i świata: „nie ulega wątpliwości, że istnienie Niemiec demokratycznych i pokój miłujących, obok istnienia miłującego pokój Związku Radzieckiego, wyklucza możliwość nowych wojen w Europie.”

W Niemczech rodzą się nowe, postępowe siły, na których czele stanęła klasa robotnicza, stanęła ofarna bojownicy sprawy proletariatu — Wilhelm Pieck i Otto Grotewohl, stanęła Socjalistyczna Partia Jedności. Siły te rozpoczęły swą pracę od stwierdzenia historycznej odpowiedzialności, jaka ciąży na narodzie niemieckim za straszliwe zbrodnie hitlerizmu. Od zadeklarowania sojuszu ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, od uznania granicy na Odrze i Nysie za granicę pokoju. Tym to nowym siłom podał rękę Wielki Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, i to daje

gwarancję, że siły te w Niemczech zwyciężą.

Przechodząc do omówienia stosunków polskich mas pracujących do Rewolucji Październikowej — mówca przypomina, że Polska dwukrotnie odzyskała niepodległość, dzięki zwycięskiej Rewolucji. Zdradziecka polityka sanacji, która przez 20 lat sacyła jad nienawiści do ZSRR — nie zdołała osłabić więzów proletariackiego braterstwa między polskimi masami pracującymi a Krajem Socjalizmu. Więzy te, zrodzone na barykadach 1905 r. zadzierżnięte w dnach Rewolucji Październikowej między rewolucjonistami SDKP i L i bolszewikami, i umacniane w ofiarnej walce polskich komunistów i chłopów — znalazły głęboki wyraz w braterskiej przyjaźni scementowanej na wieki krwią wspólnie przelaną w ostatniej wojnie. Mówca przypomina tu imiona płomiennych rewolu-

cjonistów polskich i radzieckich: Feliksa Dzierżyńskiego, Juliana Marchlewskiego, a w ostatniej wojnie Karola Świerczewskiego i Konstantego Rokossovskiego — imiona Polaków-rewolucjonistów, kochających równie płomiennie swój kraj rodzinny, jak i Kraj Socjalizmu.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza zrodziła się w ogniu walki o jedność klasy robotniczej, o wielkie ideały marksizmu-leninizmu, w walce z wrogiem demokracji ludowej i socjalizmu, z odchyleń- niami prawicowo - nacjonalistycznymi, usiłującymi osłabić szeregi partyjne i naszą braterską więź z przewodniczką wszystkich robotniczych i komunistycznych partii — Wszechzwiązkową Komunistyczną Partią (bolszewików).

Odpowiadając na knowania imperialistów i ich tabor- skich agentów będzie jeszcze mocniejsze zwanie szeregow partyjnych, jeszcze mocniejsze zespolenie się z WKPB). Odpowiedzią na te knowania będzie pogłębienie więzów przyjaźni i braterstwa między narodem polskim a narodem Związku Radzieckiego.

Dzień 32 rocznicy Rewolucji Październikowej czci naród polski, czczą masy pracujące Polski, kończąc zwycięsko przedterminowe wykonanie planu 3-letniego, pierwszego planu Polski Ludowej. W osiągnięciach tych kryje się nie tylko bohaterska praca robotnika, chłopu i inteligenta pracującego Polski. Kryje się w nich również ofiarny wkład Kraju Socjalizmu i WKPB). Stamtąd czerpalimy wiarę w możliwość realizacji naszych planów, stamtąd czerpalimy naukę jak budować i walczyć, stamtąd płynęła pomoc w najtrudniejszych chwilach dzwignia naszego kraju z ruin i zgłiszcz.

Tow. Stalin zakończył swój referat sprawozdawczy na 18-ym zjeździe partii takimi słowami: Jeżeli sukcesy klasy robotniczej naszego kraju, jeżeli jej walka i zwycięstwo posłużą do tego, aby zagnać ducha klasy robotniczej krajów kapitalistycznych i wzmocnić w niej wiarę we własne siły, wiarę w swoje zwycięstwo — to partia nasza może powiedzieć, że pracuje nie nadaremnie.

Od 32 lat Związek Radziecki stoi jak niezłomna opoka postępu, wolności i sprawiedliwości. Od 32 lat oczy milionów ludzi pracy, milionów ludzi uciskanych, sponiewieranych i gnębionych przez imperializm czarnych i białych mężczyzn i kobiet, wierzących i niewierzących zwrócone są w stronę Kraju Socjalizmu i zawsze znajdują w nim pomoc, naukę, otuchę, kierunek marszu.

Dziś narody radzieckie zagrzewają miliony ludzi, jęczących pod butem imperializmu amerykańskiego do walki o pokój, o sprawiedliwość społeczną. Wiemy, jesteśmy pewni, że kraj zwycięskiej Rewolucji Październikowej, że Wódz Światowego proletariatu Wielki Stalin na czele obozu postępu i pokoju wygra bitwę o pokój, o szczęście milionów ludzi pracy!

Niech żyje Wódz kraju Zwycięskiej Rewolucji Październikowej, wielki przyjaciel Polski — tow. Stalin!

Niech żyje Związek Radziecki, ostoja postępu, wolności i pokoju!

Niech żyje pierwszy obywatel, Prezydent Polski tow. Bolesław Bierut!

Niech żyje i krzepnie nasza braterska przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, gwarantującą naszej suwerenności i niepodległości!

Powołanie Ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70-lecia urodzin JÓZEFA STALINA

WARSZAWA. Władze Naczelne Stronnictwa Ludowego, Polskiego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego, Stronnictwa Pracy, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Związku Młodzieży Polskiej, Ligi Kobiet, Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — przyłączają się do inicjatywy Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w sprawie obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina i powołują wspólnie do życia Ogólnokrajowy Komitet Obchodu pod przewodnictwem Prezydenta Rzeczypospolitej Bolesława Bieruta.

Obchód 70-lecia urodzin Józefa Stalina winien w Polsce objąć wielomilionowe rzesze ludzi pracy — robotników, chłopów i inteligencję — winien uświadłomić im w pełni wielką rolę Józefa Stalina i jego historyczne zasługi jako genialnego myśliciela i niezłomnego rewolucjonisty, walczącego z wyzyskiem społecznym i uciskiem narodowym, wielkiego budowniczego socjalizmu organizatora zwycięstwa nad hitleryzmem, wielkiego przyjacielu Polski, wodza światowego obozu pokoju, demokracji i postępu.

Imię Stalina na wieki jest związane z wielkim dziełem wyzwolenia Polski z niewoli hitlerowskiej i z oparciem silnej, kwitnącej, niepodległej Polski o przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego i o granice pokoju na Odrze i Nysie. Głęboko zapadły do serc i umysłów narodu polskiego słowa Józefa Stalina, wypowiedziane 21 kwietnia 1945 r. przy podpisaniu układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim i Rzeczypospolitą Polską.

Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwoleniczej przeciwko hitleryzmowi i który obecnie został formalnie utrwalony w niniejszym układzie.

Znajomość życia i walki Józefa Stalina, jego decy-

dującego wkładu do historycznego przełomu w stosunkach między narodem polskim a narodem rosyjskim, ukraińskim i białoruskim, do utrwalenia i pogłębienia wieczystej, braterskiej przyjaźni między Związkiem Radzieckim a Polską, do sprawy pokoju i niepodległości — winna stać się powszechną wśród ludzi pracy w Polsce.

Ogólnokrajowy Komitet Obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina ukonstytuował się w składzie następującym:

Przewodniczący Komitetu: Prezydent RP — Przewodniczący Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — Bolesław Bierut.

Członkowie Komitetu:

Władysław Kowalski — Marszałek Sejmu, Roman Zambrowski — wicemarszałek Sejmu, Józef Cyrankiewicz — Prezes Rady Ministrów, Zygmunt Modzelewski — minister Spraw Zagranicznych, Hilary Minc — wiceprezes Rady Ministrów, Antoni Korzycki — wiceprez. Rady Ministrów, Jakub Berman — podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów, Aleksander Zawadzki — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych, Franciszek Jóźwiak — prezes Zarządu Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Michał Żymierski — Marszałek Polski, Edward Ochab — I wiceminister Obrony Narodowej, Stanisław Skrzyszewski — minister oświaty, Wincenty Baranowski — prezes Stronnictwa Ludowego, Józef Niecko — prezes Polskiego Stronnictwa Ludowego, Wacław Barcikowski — prezes Stronnictwa Demokratycznego, Tadeusz Michejda — prezes Stronnictwa Pracy, Henryk Świątkowski — prezes Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Władysław Matwin — prezes Związku Młodzieży Polskiej, Stefan Ignar — prezes Związku Samopomocy Chłopskiej, Irena Sztachelska — przewodnicząca Ligi Kobiet, Karol Kurtyluk — prezes Związku Stowarzyszeń Artystycznych, Jan Dembowski

— przewodniczący Komitetu Obronców Pokoju, Franciszek Aprys — Budowniczy Polski, górnik, przewodnik pracy, Wanda Gościńska — Budowniczy Polski, włóknienka, przewodnicząca pracy, Ksawery Dunikowski — Budowniczy Polski, rzeźbiarz, Franciszek Fiedler — Budowniczy Polski, redaktor „Nowych Drog”, Michał Krajewski — Budowniczy Polski, murarz, Stanisław Mazur — Budowniczy Polski, rolnik, Bałcerzakowa — przewodnicząca pracy, włóknienka, Magdalena Figur — traktorzystka, brygadierka Państwowych Gospodarstw Rolnych woj. gdańskie, Antoni Sojka — rolnik, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Włkocicach, Maciej Wawrzyszczuk — rolnik, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Kadencu, Hajduk — górnik, przewodnik pracy, Kuderski — robotnik, kierownik grupy Czerwona Trzebina, Michał Kulinski — hutnik, przewodnik pracy Huta Bankowa, Edward Paduch — robotnik budowl., przewodnik pracy, Warszawa, Soldek — robotnik stoczniowy, przewodnik pracy, Michalski — maszynista parowozowni, Piotrków — przewodnik pracy, Terpilakowa — włóknienka, przewodnicząca pracy, Franciszka Sobkowska — woj. rzeszowskie, działaczka wiejska, Piotr Majczak — woj. kieleckie, rolnik, Wacław Woźniak — woj. szczeciński, rolnik, Lucjan Rudnicki — literat, laureat Państwowej Nagrody Literackiej, Bolesław Woytowicz — kompozytor, laureat Państw. Nagrody Teatralnej, Leon Kruczkowski — prezes Związku Literatów, Władysław Broniewski — poeta, Julian Tuwim — poeta, Zofia Nałkowska — pisarka, prof. Stanisław Mazur — matematyk, laureat Państw. Nagrody Naukowej, prof. Huber — laureat Państw. Nagrody Naukowej, Franciszek Stryniewicz — rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Teodor Marchlewski — rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Chałasiński — rektor Uniwersytetu w Łodzi, prof. Kulczyński — rektor Uniwersytetu we Wrocławiu.

Aktywność grup partyjnych i agitatorów podstawą dobrej pracy całej organizacji w fabryce „Polska Wełna” w Zielonej Górze

Organizację partyjną w fabryce „Polska Wełna” w Zielonej Górze zaliczyć można do rzędu wzorowo pracujących organizacji. Cechuje ją duża aktywność najniższych ogniw organizacyjnych i zaufanie jakim się cieszy wśród bezpartyjnych pracowników. Cieszy się ona także poważnym autorytetem kierownictwa fabryki.

Na ogólnych zebraniach podstawowej organizacji partyjnej dyrektor składa sprawozdania, mówi o wykonaniu produkcji, o jej jakości, o rozwoju akcji socjalnej, o zaopatrzeniu w surowce, słowem o wszystkich sprawach związanych z fabryką. Trzeba przyznać, że zainteresowanie towarzyszy zagadnieniami produkcyjnymi i potrzebami zakładu jest duże. Nad sprawozdaniem dyrektora towarzysze żywo dyskutują. Bywa, że nie które słabe strony pracy krytykują i wskazują na sposoby ich usunięcia. Widać wyraźnie, że towarzysze czują się odpowiedzialni za cały zakład, za pracę i wydajność załogi.

Troska o dobro zakładu jaka cechuje towarzyszy nie tylko w wypowiedziach, ale w codziennej pracy jest niewątpliwie wynikiem dobrze zorganizowanej roboty dołowej organizacji partyjnej dzięki której wzrosło uświadczenie klasowe i polityczne towarzyszy, a co za tym idzie, zrozumienie wspólnych zadań, jakie stoją przed całą załogą.

Podstawowa organizacja partyjna podzielona jest na sześć oddziałowych z ogólną liczbą 1 202 członków i kandydatów. Blisko połowę tej liczby stanowią kobiety. Sekretarze oddziałowych organizacji wykazują dużo inicjatywy i samodzielności w w pracy partyjnej. Zamiast długich nużących referatów stawiają zagadnienia bieżące, dotyczące sytuacji międzynarodowej i krajowej, zagadnienia produkcyjne swego działu pracy. Dzięki temu zebrania są ożywione i interesujące.

Nad każdą organizacją od działową czuwa wyznaczony przez komitet fabryczny towarzysz, który służy jej radą i pomocą. Jest on odpowiedzialny przed Komitetem za powierzony mu odcinek pracy.

Niemalą aktywność cechuje również grupy partyjne. Zbierają się one

regularnie niemal co tydzień, a w razie, gdy zajdzie potrzeba omówić zaawansowane trudności na warsztacie, znacznie częściej. Każdy grupowy posiada zeszyt i ważniejsze sprawy notuje, a następnie przekłada je egzekutywie oddziałowej organizacji. Towarzysze na grupach poza sprawami produkcyjnymi dyskutują nad zagadnieniami ideologicznymi i politycznymi. W ten sposób podnosi się poziom ich świadomości klasowej i politycznej.

Na terenie fabryki „Polska Wełna” pracuje grupa agitatorów w liczbie 36 towarzyszy. Choć składa się ona z dobrych i aktywnych członków partii, jednakże początkowo niektórzy wykazywali nieśmiałość w swej pracy, brak pewności siebie. Obecnie dzięki regularnym zebraniom, na których przedyskutowano wiele dotąd nie zupełnie jasnych zagadnień, towarzysze przełamali w sobie obawę co do własnych zdolności przekonywania.

Agitatorzy przystąpili do planowej pracy. Plan ten polega na tym, że każdy nakreślił ma zadania na cały miesiąc. Zeszyt podzielony na tygodnie, a w rubryce umieszczone nazwiska bezpartyjnych, z którymi agitator przeprowadzać będzie w wyznaczonym terminie rozmowę. Pozwoli to nie tylko na ścisłą kontrolę pracy agitatora, ale i ułatwi mu na prowadzenie jej systematycznie wśród wyznaczonych przez siebie bezpartyjnych.

Już dziś wyniki tak postawionej pracy agitatorów są widoczne. Zmniejszyła się ilość opuszczonych bez usprawiedliwienia dni roboczych, zmniejszyła się również ilość spóźnień do pracy i przedwczesne opuszczanie fabryki. Ostatnio zaobserwować można również podniesienie jakości produkcji dzięki agitatorom, którzy wyjaśniają pracownikom i wskazują na straty, jakie powoduje nieuważne wyko-

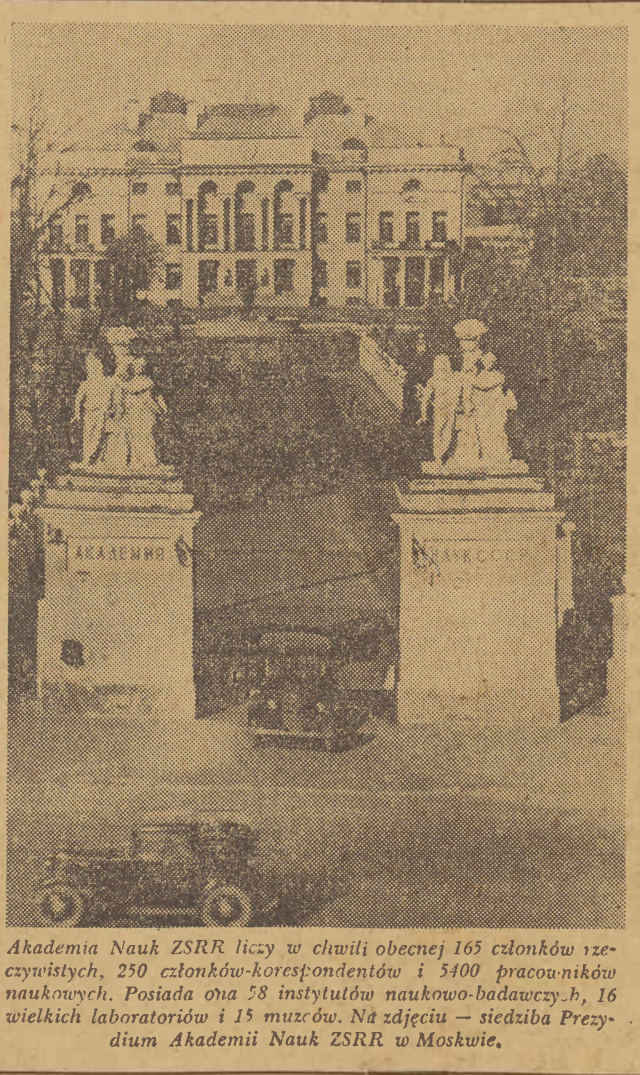
nywanie pracy. Słowem na całej fabryce podniosła się dyscyplina pracy wśród załogi.

Ogólna liczba pracowników bezpartyjnych objętych wpływem agitatorów jest, jak wynika z zeszytów, jeszcze stosunkowo niewielka, gdyż stanowi 165 osób; a konkretne rezultaty są jak widzimy, dość duże. O czym to świadczy? Świadczy o tym, że w pracy partyjnej decydujące znaczenie posiada aktywność najniższych komórek organizacyjnych, że tam gdzie grupy partyjne i indywidualni agitatorzy potrafią powiązać się z bezpartyjnymi masami, tam wpływ naszej partii jest ogromny, że w dołach, w masach bezpartyjnych słowa naszej Partii wydają dobre owoce. Dowodem tego jest fakt, że plan produkcyjny mimo, że opracowany był tak, że wielu towarzyszy jesz-

cze do niedawna odnosiło się do niego z pewnym sceptycyzmem w możliwość wykonania, dziś przewiduje się jego ukończenie w połowie grudnia. Jest dziś realizowany z całą skrupulatnością i nikt już obecnie nie wątpi, że będzie on wykonany nawet przedterminowo.

Można wyciągnąć z tego następujący wniosek: Organizacja Partyjna w fabryce „Polska Wełna” dlatego posiada poważne osiągnięcia, że najniższe ogniw działają aktywnie, że dobrze pracują oddziałowe organizacje, grupy i agitatorzy. Oczywiście decyduje o tym także praca Komitetu Fabrycznego, na którego czele stoi wypróbowana organizatorka tow. Żmudzińska.

To właśnie stanowi tajemnicę uznania i autorytetu, jakim się cieszy Podstawowa Organizacja Partyjna wśród bezpartyjnych i kierownictwa fabryki w „Polskiej Wełnie”. Fr. St.

Akademia Nauk ZSRR liczy w chwili obecnej 165 członków rzeczywistych, 250 członków korespondentów i 5400 pracowników naukowych. Posiada ona 78 instytutów naukowo-badawczych, 16 wielkich laboratoriów i 15 muzeów. Na zdjęciu — siedziba Prezydium Akademii Nauk ZSRR w Moskwie.

Za Odrą i Nysą rodzą się Nowe Niemcy

Robotnicy Zielonej Góry mówią o wrażeniach z pobytu we Frankfurcie n/Odrą

W skład delegacji robotników polskich na uroczystości „Dnia Pokoju” we Frankfurcie n/Odrą wchodziła grupa przedstawicieli pracy i robotników fabryk i zakładów pracy Zielonej Góry.

Zetknięcie się z robotnikami Niemiec Demokratycznych pozostawiło żywe wrażenie na zielonogórskich uczestnikach naszej robotniczej delegacji.

Byw. Franciszek Jujka, aktywista ZMP jechał do Frankfurtu z dużym zainteresowaniem. „Jakże też te nowe Niemcy wyglądają?” Dzieckim jeszcze stykał się z młodzieżą, zrzeszoną w „Hitler — Jugend”. Pamiętał ją dobrze z rodzinnej wioski w powiecie nowotomyskim. Była butna, za rozumiała, „paradująca przy ładzie okazyj pruskim drylem”. U nas w wiosce — była postrachem wszystkich bez wyjątku.

To, co zobaczyłem we Frankfurcie przeszło moje oczekiwania. — „Tam zrobiono kawał roboty” — powiedział Wam. — „Wolna młodzież Niemiec Demokratycznych powitała nas z takim entuzjazmem i braterskim podejściem”, że napewno my sami, którzy słyniemy z gościnności nie potrafilibyśmy się na nic lepszego zdobyć.

Rozmawiałem z córką robotnika frankfurckiego. Christą Koeler, która oświadczyła mi, że dziewczęta niemieckie „nie chcą wojny”, że cała postępową młodzież niemiecka z dużym zainteresowaniem śledzi osiągnięcia naszych młodzieżowców, że interesuje ją odbudowa Warszawy — „tak okrutnie zburzonej przez hitlerowskie bestie”.

Robotnik jednej z metalowych fabryk frankfurckich tow. Richard Hanschke. bardzo się ucieszył, kiedy się dowiedział, że jestem z Ziemi Lubuskiej. Pracował tu kilka lat przed wojną.

„My świadomi robotnicy, rzeczy, że tam przeobraża się a było nas bardzo wielu — naród, że za Odrą i Nysą mawiał mi Hanschke — my przyjaciół, a nie wrogów.

dobrze wiedzieliśmy, że ta ziemia jest polska, ale nie wolno nam było o tym mówić. Knut hitlerowski wisiał nad nami — niemiecką klasą robotniczą.” „Zresztą Wy sami dobrze wiecie, jak to było...”

Byw. Kazimiera Woźniakowska — cerowaczka z „Polskiej Wełny” opowiada nam:

W czasie wspólnego chładu w największej sali Frankfurckiej siedziałam obok sprzątaczk i dużej jadłodajni i obok robotnic cy lekkiego przemysłu. Obie zasywały mnie pytaniami, jakie my, kobiety polskie, prowadzimy życie w Polsce Ludowej. Opowiadałam im o swoim życiu, o nieszczęściach okresu okupacji, o tym, jak hitlerowcy zabili mi męża, maltretowali moją rodzinę. — Wście — robotnice niemieckie były wzruszone do łez. Mówiłam dalej. Szczególnie uważnie słuchały, kiedy mówiłam o naszych osiągnięciach, o opiece, jaką nasze państwo ludowe otacza matkę i dziecko.

Mówiły mi o pracy demokratycznych organizacji kobiecych. Mówiły o tym, że w pracy swej korzystają z doświadczeń Zw. Radzieckiego i z nasze go doświadczenia.

Jeszcze jedno, co rnie bardzo „uderzyło” — powieda ob. Woźniakowska to świadomość robotników niemieckich odpowiedzialności za zbrodnie popełnione w Polsce przez hitlerowców. Bacznie obserwowałam kobiety w czasie przemówienia tow. Piwowskiej i widziałam żal, skruczę i silną wolę naprawienia krzywd, wyrządzonych narodowi polskiemu przez hitlerizm.

Trzeba — i o tym koniecznie napiszcie — mówi na zakończenie ob. Woźniakowska — wiedzieć, że w Niemczech Demokratycznych dzieją się wielkie rzeczy, że tam przeobraża się naród, że za Odrą i Nysą mawiał mi Hanschke — my przyjaciół, a nie wrogów.

O pracy Józefa Stalina „Kwestia narodowa a leninizm”

A. AZIZJAN

(IV)

Do tego okresu odnoszą się programowe prace: Lenina. „Uwagi krytyczne w sprawie narodowej” i Stalina „Marksizm a kwestia narodowa”.

Okres pierwszej wojny światowej, który postawił na porządku dziennym rewolucję socjalistyczną, zmienił również sposób ujęcia kwestii narodowej. W tych warunkach Lenin i Stalin łączą rozwiązanie kwestii narodowo-kolonialnej z losem rewolucji socjalistycznej, ze zwycięstwem dyktatury proletariatu. Towarzysze Stalin daje ścisłą i jasną charakterystykę istoty polityki narodowościowej partii bolszewickiej w tej nowej sytuacji:

„Partia uważała, iż obalenie władzy kapitału i organizacja dyktatury proletariatu, wypędzenie wojsk imperialistycznych z granic krajów kolonialnych i zależnych oraz zapewnienie tym krajom prawa do oddzielenia się i organizacji własnych państw narodowych, likwidacja wrogości narodowej i nacjonalizmu oraz utrwalenie międzynarodowych więzów pomiędzy narodami, organizacja jednej socjalistycznej gospodarki narodowej i organizowanie na tym gruncie braterskiej współpracy ludów — są najlepszym rozwiązaniem kwestii narodowo-kolonialnej w danych warunkach”.

Polityka partii bolszewickiej została zwycięsko wcielona w życie w naszym kraju. Rzeczywiście, przejście władzy w ręce klasy robotniczej było decydującym warunkiem realizacji leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej.

Śmiało proklamując prawo każdego narodu do oddzielenia się, partia bolszewików uporczywie walczyła przeciw nacjonalizmowi, wychowywaniem mas w duchu internacjonalizmu i bezinteresowną pomocą dla wszystkich ucieszonych poprzednio narodów w dziedzinie likwidacji ich zacofania kulturalnego i gospodarczego zlikwidowała nieufność między narodami naszego kraju, zapewniła ich dobrowolne zjednocze-

nie się w składzie jednolitego państwa związkowego.

Ogromną rolę w ukształtowaniu się przyjaznej współpracy narodów ZSRR odegrał wielki naród rosyjski, który zasłużył sobie na powszechne uznanie, jako najwybitniejszy ze wszystkich narodów, wchodzących w skład Związku Radzieckiego. Sojusz proletariatu rosyjskiego z chłopstwem okręgów narodowych stał się źródłem utrwalenia mocy państwa radzieckiego. Idea Rad, która wyszła z łona narodu rosyjskiego stała się bliską i drogą wszystkim narodom naszego rozległego kraju.

Stojąc na czele Komisarjatu Ludowego do Spraw Narodowości, towarzysz Stalin od pierwszych chwil istnienia państwa radzieckiego kierował bezpośrednio całą pracą partii i władzy radzieckiej nad rozwiązaniem kwestii narodowej w ZSRR. Z imieniem towarzysza Stalina związane jest utworzenie i utrwalenie wszystkich republik radzieckich, utworzenie i utrwalenie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. W swych historycznych referatach na X i XII Zjeździe Partii oraz w innych swych pracach towarzysz Stalin teoretycznie uzasadnił i wszechstronnie opracował politykę narodową partii komunistycznej w warunkach dyktatury proletariatu. Wysłunięty przez towarzysza Stalina szeroki program posunięć, zmierzających do likwidacji zacofania gospodarczego i kulturalnego ucieszonych poprzednio narodów oraz do urzeczywistnienia ich faktycznej równości, znalazł aprobatę partii

i stał się podstawą działalności państwa radzieckiego.

Dzięki pomocy państwa radzieckiego i wielkiego narodu rosyjskiego kształtowała się pomyślnie narodowa państwowość wyzwoleńców narodów, przewyższająca było ich zacofanie gospodarcze i kulturalne. Polityka partii bolszewickiej prowadziła do likwidacji wrogości narodowej i nacjonalizmu, do umocnienia więzów internacjonalistycznych i przyjaźni między narodami naszego kraju. Ta współpraca rozwijała się i kzepia na podstawie radzieckiej ideologii przyjaźni między narodami, na trwałej materialnej bazie jednolitej, socjalistycznej gospodarki narodowej, na podstawie likwidacji klas wyzyskujących.

Stosując konsekwentnie zasady socjalistycznej planowania gospodarki kraju, państwo radzieckie w całej pełni uwzględniło potrzeby mas pracujących wszystkich republik narodowych. Przybliżenie przedsiębiorstw przemysłowych do źródeł surowców sprzyjało eksploatacji ogromnych bogactw naturalnych republik narodowych. Państwo radzieckie tworzyło rozwijającą się harmonijnie jednolitą gospodarkę socjalistyczną, w której przeprowadzony jest właściwy podział pracy między republikami radzieckimi, udzielającymi sobie wielostronnej pomocy wzajemnej.

Pomyślna realizacja leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej byłaby nie do pomyślenia bez rewolucji kulturalnej w ZSRR, która ogarnęła wszystkie narody naszego kraju. W swej pracy „Kwestia narodowa

a leninizm” towarzysz Stalin podkreśla, że „milionowe masy narodu mogą osiągnąć postęp w rozwoju kulturalnym, politycznym i gospodarczym jedynie w ojczystym, narodowym języku”.

Wszechstronny rozwój piśmiennictwa i szkół w języku ojczystym, przejście miejscowych władz państwowych na język ojczysty rdzennej ludności, stworzenie i rozwój kultury, narodowej pod względem formy i socjalistycznej pod względem treści, tworzenie kadr klasy robotniczej i radzieckiej inteligencji ludowej spośród rdzennej ludności — wszystko to sprzyjało przystąpieniu ucieszonych poprzednio narodów naszego kraju do wielkiego dzieła budownictwa socjalistycznego. Pod kierownictwem partii Lenina — Stalina, powstały i okrzepły u nas nowe narody socjalistyczne.

Doświadczenia ZSRR wykazały niezbicie, że oparta na zasadach równouprawnienia braterska współpraca narodów może być wywalczona jedynie na podstawie likwidacji klas wyzyskujących, na podstawie nieprzejednanej i stanowczej walki ze wszystkimi przejawami nacjonalizmu i nihilizmu narodowego, na podstawie konsekwentnego wychowywania mas pracujących w duchu internacjonalizmu.

Przyjaźń narodów stała się potężnym źródłem siły państwa radzieckiego. Okrzepła ona i zahartowała się w latach Wielkiej Wojny Narodowej. Historia potwierdziła żywotność wielonarodowego państwa radzieckiego, które wyrosło nie na burżuazyjnej zasadzie zaszczepiającej uczucie nieufności i wrogości między narodami, lecz na zasadzie socjalistycznej, która krzewi uczucia przyjaźni i bratniej współpracy między narodami, budzi szlachetne uczucia patriotyzmu radzieckiego. Patriotyzm radziecki łączy w sobie narodowe tradycje narodów ZSRR z najżywotniejszymi interesami całego ludu pracującego w naszym kraju. (Ciąg dalszy nastąpi)

Z obrad MRN w Zielonej Górze

PSS nie zdała egzaminu w dostawie ziemniaków dla świata pracy

Ostatnie posiedzenie MRN w Zielonej Górze odbyło się z udziałem robotników w stowarzyszeniu „Polskiej Wsi”. Prezydent miasta, tow. Ziarnkowski omówił sprawę finansowo-budżetową m. Zielonej Góry i działalność Gazowni Miejskiej i Wodociągów. W gazowni prace murarskie przy ustaleniu nowego pieca zostały ukończone i rozpoczęto już montaż armatury. Tym samym w najbliższym czasie zwiększy się dopływ gazu do mieszkań robotniczych. Naprawiono również stare pompy i rozpoczęto wiercenie studni, której wydajność wynosić będzie 2000 m³ wody na dobę.

Wiele uwagi zwrócono na działalność PSS w Zielonej Górze. W r. b. ilość placówek

PSS wzrosła. Stan obecny przedstawia się następująco: 13 sklepów spożywczych, 10 masarskich, 2 tekstylne, 1 wazowniczy, 2 kioski, 2 gospody i piekarnia. Obroty Spółdzielni wzrosły o 100%, a plan gospodarczy został wykonany w 116%. Komitety Członkowskie na skutek malejącej aktywności zostaną zreorganizowane.

Duże zdziwienie wśród radnych i słuchaczy wywołał fakt, że PSS z planu zaopatrzenia świata pracy w ziemniaki na zimę wywiązała się zaledwie w 50%. Tłumaczenie się, że PZGS „Samopomoc Chłopska” nie dotrzymała warunków umowy na dostawę ziemniaków, nie jest dostatecznym argumentem usprawiedliwiającym uspołdzielczo-

nej placówki handlowej. Rada postanowiła, by PSS jak najprędzej postarała się wprowadzić ziemniaki z innych powiatów.

W dyskusji ob. Krym poruszył sprawę niewłaściwego zachowania się wobec klientów obsługi sklepów PSS przy ul. Wrocławskiej, a szczególnie w masarni przy ul. Żeromskiego. (ES)

Duże osiągnięcia we współzawodnictwie uzyskali robotnicy Zakładów Dziewiarskich w Kaliszu

Współzawodnictwo pracy w Państw. Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego Nr 7 w Kaliszu objęło już większą część załogi. W III kwartale br. brało udział we współzawodnictwie 807 osób, w tym kobiet 189, mężczyzn 368 i młodocianych 250. Ze spółów współzawodniczących z sobą było 89 o obsadzie 703 osób, w tym kobiet 330, mężczyzn 123 i młodocianych 250. We współzawodnictwie indywidualnym brało udział 104 osoby.

Na naradach technicznych ustalono, że w III kwartale br. Państw. Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego Nr 7 w Kaliszu wykonały 102,4 proc. ogólnego planu kwartalnego zakładów.

Szybka pomoc Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych zapewni pogorzelcom ze wsi Dziełice pow. krotoszyńskiego możliwość odbudowy przed zimą

Pożar, który spowodował dziecko pozostawione bez nadzoru, nawiedził w ub. niedzielę wieś Dziełice w pow. krotoszyńskim i był po wojnie jednym z największych w województwie. Państw. jego padło 51 budynków. Pożar ten, który wyrządził milionowe straty powinien być ostrzeżeniem dla

wszystkich, że zapalaki w domu należy przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci, jak również nie należy im tego artykułu sprzedawać w sklepach wiejskich.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu natychmiast po otrzymaniu wiadomości o klęsce przerzucił cały swój personel likwidacyjny na teren spalonych wsi, aby wypłacić jak najprędzej należne odszkodowanie, by pogorzelcom stojącym u progu zimy zapewnić w miarę możliwości dach nad głową. W tym celu wypłacono już w 6 dniu po pożarze zaliczkowo na odszkodowanie 10 milionów zł.

Wzruszający był widok, gdy Maria Marcis prawie 70-letnia staruszka z trudnością składającą swój podpis na pokwitowaniu, z niedowierzaniem przyjmowała

1 milion złotych. W kilka dni po strasznym nieszczęściu tak wielka pomoc — to rzeczywiście nie mogło się pomieścić w głowie staruszki, która z pewnością pamiętała, jak w Polsce przedwrzesniowej trzeba było miesiącami czekać na likwidację odszkodowań.

Rola P.Z.U.W. nie ograniczała się tylko do wypłaty odszkodowań. Wspólnie z właściwymi władzami ustalono przyczyny, z powodu których pożar rozszerzył się na całą wieś oraz stwierdzono, że brak urządzeń przeciwpożarowych był główną tego przyczyną.

Celem przyspieszenia odbudowy P.Z.U.W. dostarczył pogorzelcom bezpłatnie maszyn do wyrobu cegieł, pustaków i dachówek cementowych. Ponadto personel techniczny Zakładu nauczył ludność na specjalnych krótkich kursach wyrobu wspomnianych elementów budowlanych we własnym zakresie. Wreszcie specjalny nacisk położył Zakład na zaopatrzenie wsi w wodę przez wybudowanie 2-3 zbiorników przeciwpożarowych oraz stworzenie zapór ogniowych przez racjonalne zadrzewienie. (ard)

Junacy zielonogórscy zakończyli wykopy ziemniaków

W tegorocznej akcji wykop kowej ziemniaków, junacy pow. zielonogórskiego przeprowadzili 3700 roboczodniówek i wydobyli 7 520 kg ziemniaków. Dzięki współzawodnictwu zespołowemu, plan wykopów nakreślony przez Komendę Powiatową SP, wykonano z nadwyżką. (ct)

Robotnicy Zakładów Włókienniczych w Lubsku otrzymali 127 tys. zł premii

W III etapie współzawodnictwa przy Państw. Zakł. Przem. Włókienniczym Nr 19 w Lubsku brało udział 49 zespołów liczących 320 osób i 80 osób indywidualnie.

I nagrodę zespołową zdobył: ob. Jan Kurylczyk, przedziałnik wyrobił 141 proc. normy i uzyskał 88 proc. jakości I gat. oraz ob. St. Puziuk, tkacz warsztatowiec, osiągnął 128 proc. normy. II nagrodę przyznano przedziałnikom tow. tow. Kazimierz Gnatowski, Antoninie Piech i Julii Krzyżaniak, które osiągnęły od 113 — 115 proc. normy. Tkacz ZMP-owiec Stefan Erentant, ob. Emilia Stanibuła — skłórcarka, tow. Franciszek Czuto — wilkarz, tow. Józef Rachwański — folusznik.

We współzawodnictwie indywidualnym I nagrodę zdobyła tkaczka Hortenzja Strój, II nagrodę otrzymali Feliks Trukawka — tkacz i Irena Zalewska — cero-

waczka. III nagrodę przyznano Cybuli Lewandowskiej i tow. Józefowi Raczkowskiemu. Wysokość nagród wahała się od 1.000 do 5000 zł.

W III etapie współzawodnictwa przodownicy pracy w PZPW Nr 19 otrzymali premii na łączną sumę 127.000 zł. Nagrodzonych zostało 75 przodowników i 15 przodownic. (M-K)

W PGR Kopydłowo i Kustodia należy uruchomić świetlice

Czas już najwyższy pomyśleć o tym, aby młodzież PGR-owska w okresie długich wieczorów zimowych mogła spędzić wolny czas po pracy w dobrze zorganizowanych świetlicach.

W Kustodii jest nawet odpowiedni lokal z czynną instalacją elektryczną ale ca-

łe jego urządzenie stanowi stół i 2 ławy. Chcąc w nim urządzić świetlicę trzeba ją zradiofonizować oraz skompletować gry i zabawy.

Sprawa założenia radia nie powinna nastręczać większych trudności. W zespole Działalność jest zbyteczny 4-lampowy radioaparat, który po zainstalowaniu, radiolubników u wszystkich miejscowych robotników rolnych i w świetlicy spożywa bezczynnie w szafie.

Przy uruchomieniu świetlicy w maj. Kustodii należałoby przedłużyć linię radiowęzła od mieszkań robotników rolnych do świetlicy lub przydzielić radioaparat z Działalności.

W Kopydłowie robotnicy rolni w ogóle nie posiadają odpowiedniego lokalu choć na świetlicę przy dobrych chęciach można i temu zaradzić dając samotnej wdowie inne mieszkanie, a w zajmowanym przez nią lokalu urządzić zespółową świetlicę. (mp)

Chłopi z Niewierz sami budują drogę — trzeba im pomóc w elektryfikacji wsi

Z inicjatywy Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR i sołtysa gromady Niewierz, gm. Duszniki, tow. Szwedka mieszkanki tej wsi zadeklarowali każdy 40% od podatku gruntowego na budowę drogi gmin

nej długości około 1 km. Poza tym postanowiono szarwarkiem zwieźć piasek i kamienie do budowy. Prace wykonuje się wyłącznie własnymi środkami.

Gminna Spółdzielnia ZSCH w Dusznikach przyznała na ten cel z nadwyżki budżetowej 20 tys. zł, lecz dotychczas pieniądze tych nie wypłaciła.

Gromada ma jeszcze trudności. Mieszkańcy marzą o zelektryfikowaniu swej wsi. Oczekują oni pewnej pomocy finansowej ze strony samorządu powiatowego i gminnego. Sami mieszkańcy Niewierza pomimo różnych inwestycji, których ciężar ponoszą dla polepszenia warunków życia całej gromady — znaleźli jeszcze środki na elektryfikację, trzeba im jednak przyjąć z pomocą finansową.

Również mieszkańcy gromady Podrzwie pragną zelektryfikować swą wieś. Jednakże przy własnych środkach nie są w możności tego przeprowadzić. (F.B.)

Pracownicy „Społem” w Ostrowie walcą z alkoholizmem

Na jednym z ostatnich zebrania POP PZPR przy CSS „Społem” tow. Kempa podał myśl utworzenia Komitetu Walki z Alkoholizmem. W związku z tym w dniu 25. 10. br. odbyło się zebranie wszystkich pracowników Oddziału celem wyłonienia tymczasowego Komitetu do Walki z Alkoholizmem. W skład komitetu weszli: ob. J. Łobcowski — przewodniczący, tow. T. Kempa — sekretarz oraz jako członkowie ob. Janina Drozdok i ob. Konwiński. Komitet przyrzekł zabrać się intensywnie do pracy w zrozumieniu, że nadużywanie alkoholu jest zgubą każdego obywatela, przyczyną niewydajnej pracy, a w wielu wypadkach powodem katastrof i kalectwa. (G.J.)

Młodzież Mikstatu będzie bronić pokoju

W Mikstatcie, pow. Ostrowo odbyło się wielkie zebranie młodzieżowe, w którym wzięli

uczniowie Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze zorganizowali Koła Naukowe, celem pogłębienia wiadomości z zakresu fizyki, chemii i literatury polskiej.

Uczniowie Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze zorganizowali Koła Naukowe, celem pogłębienia wiadomości z zakresu fizyki, chemii i literatury polskiej.

uczniowie kół ZMP, „SP”. Młodzież Katolicka i niezorganizowana. Na zebraniu tym delegat Zarządu Powiatowego ZMP z Ostrowa, ob. Orleński w obszernym referacie zapoznał zebranych ze sprawą udziału młodzieży w walce o pokój, oraz zobowiązał przebieg Konferencji Młodzieży Patriotów — Bojowników o Pokój, która odbyła się w październiku w Warszawie. Młodzież słuchała referatu z wielkim zainteresowaniem. Dyskusja po referacie wykazała, że młodzież gminy Mikstat dobrze rozumie problem walki o pokój i będzie brała czynny udział w walce z imperializmem. (za)

Co drugi dzień film radziecki dla wsi szamotulskiej

W akcji upowszechnienia filmów przez chłopów — kino szamotulskie zorganizowało w ub. miesiącu 15 specjalnych seansów dla wsi. Frekwencja była dość duża — dopisała zwłaszcza wiejska młodzież szkolna i pozaszkolna. Urządzono przedsprzedaż biletów w każdej gromadzie, a dowiezieniem chłopów z 22 wsi do Szamotuł zajęli się PZGS i Związek Samopomocy Chłopskiej.

Również w kinie „Apollo” w Obrzycku urządzano seanse dla wsi w podobny sposób w każdą sobotę i w niedzielę.

Uczniowie gimnazjum w Zielonej Górze zorganizowali Koła Naukowe

Opiekunami kół, które skupiają w sobie większą część młodzieży, są profesorowie poszczególnych przedmiotów. Zebrania kół odbywają się każdego tygodnia. Referaty obejmujące przedmioty danego koła opracowane przez uczniów, podane są dyskusji słuchaczy.

Kółka fizyczne i chemiczne oprócz referatów przeprowadzają doświadczenia wchodzące w zakres programu klas. Kółko literackie zajmuje się również organizacją uroczystości okolicznościowych. Ostatnio kółko wespół z Zarządem Szkolnym ZMP przygotowało program akademii dla uczczenia 32 rocznicy Rewolucji Październikowej, która odbędzie się w uczelni 7 listopada.

Wytyczną Kół Naukowych jest wciągnąć w swe szeregi jak największą ilość uczniów by poprzez pomoc starszym i pogłębienie tematów wykładanych w klasie podnieść swój poziom naukowy. (Mod)

BRAWO gromada Graby

Gromada Graby w gm. Czerniejewo jest pierwszą ze wszystkich gromad w pow. gnieźnieńskim, która do dnia 2 listopada br. wypłaciła w 100 proc. w gotówce i zbożu podatek na Fundusz Ziemi i F.O.R.

Zaplanowaną ilość ziemniaków dla świata pracy odstawiła w 120 proc. Godna naśladowictwa postawa gromady Graby tym bardziej zasługuje na podkreślenie, że jej mieszkańcy to wyłącznie chłopstwo i średniorolnicy, których pola składają się z gruntów lekkich, piaszczystych.

Kronika WIELKOPOLSKIEJ

Gniezno

ZEBRANIE ZARZĄDU KOM. ODBUDOWY WARSZAWY

We wtorek dnia 8 bm. o godz. 19 w sali posiedzeń MRN odbyło się zebranie Zarządu Miejskiego Obyw. Komitetu Odbudowy Warszawy w Gnieźnie.

Ze względu na ważność omawianych spraw obecność wszystkich członków zarządu jest obowiązkowa.

Kalisz

AKADEMIA PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

W ramach Miesiąca Pogłębia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej odbyła się w świetlicy Zw. Przemysłu Poligraficznego uroczysta akademii. Referat o znaczeniu sojuszu Polski z ZSRR wygłosił delegat Radziejski z Łodzi. Następnie wykonano tańce i śpiewy radzieckie, które znajdowały się na wysokim poziomie artystycznym.

Również Zw. Zaw. Pocztców urządził piękną akademię z bogatym repertuarem artystycznym.

Również podniosła i piękna akademii zorganizował w efektownie udekorowanej sali Ub. Społecznej Zw. Zaw. Pracowników Instytucji Społecznych.

Nowy Tomys

OPIEKA WETERYNARYJNA

W powiecie nowotomyskim działa 6 lekarzy weterynaryjnych, 16 ogładaczy zwierząt rzeźnych i mięsa oraz 98 gromadzkich przodowników weterynaryjnych. Nadzór nad targami wykonuje 4 lekarzy wet. a nadzór nad spédami zwierząt organizowanymi przez Gm. Spółdz. Sam. Chłopskiej 5 lekarzy wet. W No wym Tomysku jest czynny Państwowy Pow. Szpital dla Zwierząt. Prowadzi go pow. lekarz wet dr Remiszewski. Poza tym są czynne 3 państw. punkty weterynaryjne w Opalenicy, Buku i Grodzisku. W projekcie jest uruchomienie rejonowej lecznicy dla zwierząt we Lwówku i punktu wet. w Zbyszynie. Ze względu na rozległość powiatu przydał się samochód dla lekarza pow. wet. (a)

Ostrowo

AKADEMIA W SĄDZIE OKRĘGOWYM

W ramach Miesiąca Pogłębia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

odbyła się w sali świetlicy Zw. Zaw. Prac. Sądowych i Prok. w Ostrowie uroczysta akademii zorganizowana przez TPiR — Koło Sądowe. Do licznie przybyłych członków i gości przemówił prok. Wachowiak.

Referat pt „Rewolucja Październikowa i ZSRR Kontynuatorka Pokoju” wygłosił ob. Kozłowski.

Część artystyczną wypełniły występy solowe na skrzypcach i recytacje utworów rosyjskich w wykonaniu uczniów Liceum.

FONFARA JEDNAK UKARANY

W roku 1947 toczyła się przed Sądem Okręgowym w Ostrowie ciekawa sprawa kierownika technicznego Państw. Zakładów Umundurowania Sylwestra Fonfary, któremu akt oskarżenia za rzucanie przywłaszczenie sobie 163 mtr. drutów i 100 m. płótna sztywnego. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym Fonfara został uniewinniony, od którego jednak wyroku odwołał się prokurator, tak że sprawa ostatnio była przedmiotem rozprawy w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu. Sylwester Fonfara został przez Sad Apelacyjny za przekroczenie swej władzy i bezprawne wydanie Stanisławowi Pietrzykowskiemu 163 m. drutów skazany na 8 miesięcy więzienia.

Szamotuły

NOWE FABRYCZNE KOŁO TPD.

Rada Zakładu Wielkopolskich Zakładów Przemysłu Olejarskiego w Szamotulach zwołała konferencję, na której uchwalono niejednogłośnie utworzenie fabrycznego Koła TPD. Wzięło udział 30 pracowników Koła.

Września

WYBORY DO KOMITETÓW CZŁONKOWSKICH

W ostatnich dniach w Borzykowie ukończono wybory gromadzkie do Komitetów Członkowskich Spółdzielni Samopomoc Chłopskiej. W najbliższym czasie odbędą się wybory do Gminnej Rady Kontroli.

SZCZEPNIENIE PSÓW

W październiku przeprowadzono w powiecie szczepienie ochronne psów przeciw wściekliznie. W gminie Borzykovo zaszczepiono 980 psów. W każdy po niedzielę po pierwszym każdego miesiąca odbywać się będą w Borzykowie szczepienia trzymiesięczne psów.

Spółdzielcy gorzowscy w „Miesiącu Przyjaźni”

Staraniem PO PZPR przy „Społem”, TPiR i Zw. Zaw. Prac. Spółdzielczych, zorganizowano interesującą wieczornicę, poświęconą zagadnieniom przyjaźni polsko-radzieckiej. Akademii zajął prezes TPiR tow. Botur. Referat na temat przyjaźni polsko-radzieckiej wygłosił kpt. Karłowski. Część artystyczną wypełni-

ły utwory muzyczne w wykonaniu Adrianowskiego (fortepian) i Płoszyńskiego (skrzypce). Ob. Wierzbna odpiewała kilka pieśni radzieckich przy akompaniamencie Reutta. Wiersz Puczkina „Pismo na Sybir” recytowała 12-letnia uczennica szkoły podstawowej. (el)

ZKS „Stal”-Poznań wzywa kluby sportowe całego kraju do współzawodnictwa w prawidłowej realizacji

Uchwały Biura Politycznego KC PZPR

Wrześniowa Uchwała Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej i sportu odbiła się szerokim echem wśród naszego społeczeństwa. Ze szczególnie gorącym entuzjazmem przyjęli ją sami sportowcy oraz działacze sportowi.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR jest w dziejach naszego Państwa nienotowanym dotychczas wydarzeniem.

Postawienie przez uchwałę sprawy kultury fizycznej i sportu jako elementu budowy podstaw socjalizmu, a za tym wciągnięcia sportu i kultury fizycznej do najszczytniejszej pracy dla Polski Ludowej, otwiera nową kartę historii wychowania fizycznego i sportu.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR kładzie w sporcie Polski Ludowej bezpowrotny kres pozostałościom spadku Polski przedwrześniowej. W oparciu o opiekę przodującą Partii, oraz o wspaniałe doświadczenia Związku Radzieckiego, sport polski stanie się naprawdę powszechnym, znajdzie do niego otwartą drogę cała nasza młodzież — zarówno miejska, jak i wiejska, zarówno pracująca jak i ucząca się.

Entuzjastycznym jedynie przyjęciem uchwały oraz wyrażeniem dla niej uznaniem działacze sportowi i sportowcy nie osiągną jednak celu — jej realizacji. Do tego potrzebny jest przede wszystkim wielki, kolek-

tywny i natychmiastowy wysiłek realizacyjny.

W podjęciu jego winien wziąć udział cały zdrowy aktyw naszego sportu ze Związkiem Młodzieży Polskiej na czele.

zew, lecz nie nadających się do gry w hokeja. Stąd też łyżwy a poza tym — buty, kije i dalszy sprzęt oraz lodowisko są w tej chwili największym kłopotem Klubu. Około 300-osobową zapaloną do tego sportu młodzież nie sposób pomieścić na początkowo projektowanych kortach Klubu. Liczono się po ważnie przy uzgodnieniu warunków przejęcia przez Klub Stadionu Miejskiego z równoczesną dzierżawą boiska pomocniczych: przyległego boiska treningowego, oraz hokejowego, z których pierwsze było w latach ubiegłych zamieniane w zimie na lodowisko. Obecny rozrost oraz masowa praca Klubu upoważniają go do tych roszczeń, tym bardziej, że w roku przyszłym, przy ewent. przystąpieniu do odbudowy Stadionu ZKS „Stal” zostałby w ogóle pozabawiony boiska.

Pierwsze kroki ZKS „Stal”

Poznański ZKS „Stal”, jako jeden z pierwszych, nieomal bezpośrednio po ogłoszeniu uchwały, przystąpił do jej realizowania.

Znalazłszy silne oparcie moralne dla swych poczynań w Komitecie Dzielnicy PZPR przy Zakładach Przemysłowych H. Cegielski, po przeprowadzonych pod koniec września br. zmianach personalnych w swoim kierownictwie, rozpoczął akcję od wewnętrznej reorganizacji swego aparatu administracyjno-gospodarczego.

Równocześnie ZKS „Stal” nawiązał kontakt ścisłej współpracy z przyzakładowym Zarządem ZMP, z dyrektorem Ośrodka Szkolenia Zawodowego HCP, Hufcem ZHP — Wilda oraz z pozostałymi miejscowymi zakładami przemysłu metalowego.

Od czasu ogłoszenia uchwały ZKS „Stal” zanotował następujące osiągnięcia: rozszerzył dotychczasową swą działalność sportową z piętnastu uprawianych dyscyplin do 17, wprowadzając jako nowe: sekcje hokeja na trawie oraz na lodzie. O pierwszej z nich, rekrutującej się wyłącznie z młodzieży O.S. HCP już słyszeliśmy. Dysponując pierwszym kompletem kijów, ofiarowanych przez PZH na trawie w ramach imprezy

pn. „Sportowcy — młodzież szkolnej” została ona zgłoszona do zawodów o mistrzostwo juniorów, kwalifikując się w tych rozgrywkach do mistrzostw Polski. Zdobywając zaszczytny tytuł wicemistrza, sekcja ta stała się bezsprzecznie rewelacją.

Drużyna z nowopowstałych — sekcja hokeja na lodzie — czeka na lod i łyżwy. Sekcja ta również rekrutuje się z uczniów Ośrodka Szkoleniowego HCP, który wykonuje wprawdzie we własnym zakresie około 50 par ły-

Patronat sportowy nad ZHP i kołami sportowymi

Nawiązanie przez Klub kontaktu z hufcem ZHP-Wilda polega na objęciu nad nim patronatu w dziedzinie wychowania fizycznego i sportu, co łączy się z pozyskaniem dla sportu blisko 3.000 młodzieży obojga płci, w wieku do lat 14. Pierwszym krokiem wzajemnego zblżenia się w tym kierunku były zorganizowane przez Klub w Mieście Przyjaźni Polsko-Radzieckiej „Marsze Szlakami Zwycięstw”, w których na ogólną ilość 800 wyników wybitnych, około 300 uzyskał członkowie Hufca.

Dalsza praca Klubu na tym polu w miesiącach zimowych będzie polegała na przeprowadzeniu z młodzieżą harcerską ćwiczeń gim-

nastycznych oraz zabaw ruchowych.

Bardzo poważnym osiągnięciem Klubu jest nawiązanie współpracy z 8 kołami sportowymi, powstałymi przy miejscowych zakładach przemysłu metalowego, które zrzeszają 7 i pół tysiąca członków.

ZKS „Stal” objął i nad nimi rodzaju patronatu sportowo-technicznego, który będzie polegał na rozpracowaniu dla nich rozgrywek w poszczególnych działach sportu, treningów, współzawodnictwa sportowego, udostępnianiu obiektów sportowych, a częściowo również sprzętu, przy czym każde z Kół posiadać będzie w zarządzie klubu dla utrzymania stałej łączności po 1 przedstawicieli.

Młodzież HCP powinna znaleźć się w ZKS „Stal”

Przyjmując — w myśl wskazań Uchwały Biura Politycznego KC PZPR — odpowiedzialność za ideologiczne wychowanie sportowej młodzieży, zatrudnionej w poznańskich zakładach przemysłu metalowego a zwłaszcza w HCP i Ośrodku Szkolenia Zawodowego, zarówno ZKS „Stal” jak i mający nad nim bezpośrednią opiekę Kom. Dzielnicy PZPR, dalej Rada Zakłado-

wa HCP, współpracujący z Klubem zarząd ZMP oraz Dyrekcja OS HCP zgodziły się, iż uprawiającej sport wycieczny młodzieży wspomnianych zakładów wolno będzie należeć wyłącznie do ZKS „Stal”.

Ze względu na to, że chodzi w tym wypadku wyłącznie o młodzież, nie zaś o zaawansowanych „asów”, sprawę powyższą uważamy w pełni za słuszną.

Wezwanie do współzawodnictwa

W trosce o jak najszybsze zrealizowanie zadań, wytyczonych sportowi polskiemu przez Uchwałę Biura Politycznego KC PZPR, ZKS „Stal” Poznań, opracował w tych dniach warunki wezwania do współzawodnictwa w tym kierunku klubów całego kraju. Projekt powyższego przedłożono do zatwierdzenia poprzez Wojewódzką — Głównemu Urzędowi Kultury Fizycznej. Poniżej przytaczamy zakreślone w nim punkty oraz warunki.

1. Współzawodnictwo o- b. bejmuje okres od 1. 12. 1949 do 1. 9. 1950.
2. Poszczególne punkty — warunków współzawodnictwa powinny być prowadzone przejrzysto,

oraz powinny być kontrolowane i akceptowane przez kierownictwo sekcji, zarząd Klubu, Okr. Zw. Sportowy, Woj. Urząd K.F., czynnik społeczny w Klubie itd.

3. Do dnia 10. 9. 1950 należy całość opracowania przesłać Głównemu Urzędowi Kultury Fizycznej poprzez Woj. Urz. K.F. do oceny i decyzji.

Warunki

- a) wykazanie się największą ilością ćwiczących członków Klubu wg kolejności sekcji z wyszczególnieniem nazwisk oraz dat treningów (za 1-razową obecność członka — 1 pkt.).

- b) wykazanie się największą ilością zorganizowanych własnych imprez oraz obsadę ze szczególnym uwzględnieniem imprez propagandowych w akcji dla wsi, kół sportowych, młodzieży szkolnej, oraz masowego udziału w imprezach o charakterze uroczystości ogólnopolskich (punktacja: za każdą imprezę 10 pkt. za każdego w niej uczestnika 1 pkt.).

- c) wykazanie się największą ilością zdobytych P.O.S.F. (za odbycie wszystkich potrzebnych prób — 10 pkt., za odbycie 1 próby — konkurencji — 1 pkt.).

- d) wykazanie się największą ilością regularnie badanych członków Klubu w Poradni Sportowo-Lekarskiej (za każde zbadanie 1 pkt.).

- e) wykazanie się największym udziałem swoich zawodników w reprezentacjach Okręgowych i Narodowych (za 1 uczestnika w drużynie okr. — 2 pkt., w drużynie narodowej — 10 pkt.).

- f) wykazanie się zdobytymi tytułami mistrzów i wicemistrzów Zrzeszeń Sportowych, poszczególnych okręgowych Związków Sportowych oraz Polskich Związków Sportowych (za tytuł mistrza okr. — 3 pkt., wicemistrza — 2 pkt., za mistrza Zrzeszenia — 5 pkt., wicemistrza — 3 pkt., za mistrza Polskich Zw. Sport. — 10 pkt., wicemistrza — 5 pkt.).

- g) udział w obozach i kursach WF i Sportu (po 1 punkcie od uczestnika).
- h) ilość przeszkolonych trenerów, instruktorów i przodowników WF i Sportu — kiedy, gdzie i przez kogo? (za trenera — 3, za instruktora 2, za przodownika — 1 pkt.).

- i) wykazanie się największą ilością zebrań specjalnych, pogadanek, referatów, poświęconych uroczystościom o charakterze państwowym oraz ideologicznemu wychowaniu sportowców poprzez stałe szkolenie ideologiczne odbywające się również systematycznie, co treningi sportowe (15 pkt.).

Od każdego członka zrzeszenia uczestnika kursu ideologicznego — po zakończeniu kursu (1 pkt.).

O człowieku, który przeobraża przyrodę

Poniżej drukujemy wrażenia naszej najmłodszej korespondentki, uczennicy Barbary Stawickiej, odniesione na filmie „Czarodziej sadów”.

Takie było założenie ślicznego filmu kolorowego o „Czarodzieju sadów”. Zdawał by się mogło, że to nie film, że to bajka o pięknej treści. Bo istotnie czarodziej występuje tylko w bajce, to pewne. Lecz ta bajka o czarodzieju jest prawdziwą, najrzeczywistszą prawdą o radzieckim człowieku, który pragnie zdobyć dla swego kraju to, co zdać się może nieosiągalnym.

Tym czarodziejem, a jednocześnie człowiekiem o nieugiętej woli, nie poddającym się niebezpiecznym, niepowodzeniom jest Iwan Włodzimierzowicz Miczurin.

Całe swe 80 letnie życie poświęcił on na badanie przyrody, na podporządkowywanie jej woli człowieka.

Nie możemy czekać na „laskę” przyrody. Musimy tak ją ulepszać, tak zbadać i wykorzystać, aby brzośkwini mogła rosnąć i owocować na Syberii, a pszenica pod Moskwą, aby przez krzyżowanie różnych gatunków powstały inne, nowe, silniejsze, które byłyby odporne na mróz i upał.

Przyroda może sama, drogą ewolucji, przynosić kiedyś takie owoce, ale Miczurin był rewolucjonistą. Myśli jego i czyny były rewolucyjne. Nie czekał, ale sam nagał przyrodę do nowych warunków. To też miał dużo przeciwni-

ków, ludzi, którzy uważali, że teoria dziedziczności jest nieomylna. Miczurin uważano za marzyciela, za bluźniercę. On natomiast był patriotą i pragnął szczęścia swej ojczyzny. Pragnął, jak to za młodu przyrzekł swojej niezłomnej towarzyszyce, żonie, — zamienić Rosję w „kwitnący sad”.

Chciał zmienić świat na lepsze. Chciał by dziecko łagiej lub tundry mogło jeść czerwone, soczyste jabłka.

Wytrwale dążył do słusznego celu. I osiągnął go, ale dopiero wtedy, kiedy zwyciężył lud, rewolucja i wielki Lenin. Oni stworzyli mu najlepsze warunki dla jego doświadczeń przy-

Cudne, soczyste, czerwone jabłka to owoce jego pracy. One to mówią o życiu swego twórcy, o jego zmaganiami i trudnościach.

Dwaj wielcy wodzowie państwa radzieckiego Lenin i Stalin i wielu innych ludzi o nieugiętej woli dążących z uporem do jednego celu — dobra ojczyzny i pokoju ogólnowświatowego — sprawili, iż dzisiaj na całym obszarze Związku Radzieckiego doświadczenia Miczurina wchodzą w życie, dzięki nim każda republika ZSRR ma dziś swego „Miczurina”.

A gdy my, Polacy, oglądamy ten film: bajkę — rzeczywistość nasuwa się każdemu myśl, że przecież w Polsce też powinien być nasz „Miczurin”. Też powinien znaleźć się człowiek, który potrafiłby przeobrazić przyrodę.

ZMP-owiec racjonalizatorem pracy w Kuratorium

Ruch racjonalizatorski zatacza na terenie zakładów pracy coraz szersze kręgi. Obecnie często już spotykamy się również z objawami racjonalizatorstwa na terenie biur. Przejaw to bardzo pomyślny, gdyż każdy projekt usprawnienia pracy biurowej, to dalszy krok w walce z biurokracją.

Racjonalizatorem pracy biurowej jest także ZMP-owiec Czesław Kaźmierczak, zatrudniony w dziale budżetowo-finansowym Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego.

Dotychczas asygnowano kredyty dla poznańskich zakładów szkolnych na rachunki bieżące odrębną asygnatą przy pomocy deklaracji przychodowych. Obecnie, dzięki pomysłowi ob. Kaźmierczaka, kredyty asygnuje się łącznie z Zakładami w Okręgu, na jeden czek przelewowy przy pomocy dowodów przelewowych. Również potrącenia, które pozostają w Izbie Skarbowej asygnowano tak samo odrębną asygnatą. Obecnie asygnuje się łącznie z kredytami dla Zakładu na tym

samym celu przelewowym, względnie czekiem przekazywowym.

Racjonalizator ob. Kaźmierczak zaoszczędził drogocenny czas oraz bloki asygnacyjne. W dalszym ciągu pracuje on nad ulepszeniem i usprawnieniem pracy w swoim dziale.

M. Jakubowicz
korespondent młodzieżowy.

RADIO

na wtorek, dnia 8. 11. 1949 r.

5.15 Wiadomości poranne; 5.30 Koncert dla świata pracy; 6.45 Dziennik; 7.10 Muzyka rozrywkowa; 8.00 Muzyka rozrywkowa; 12.04 Dziennik; 13.00 Muzyka ludowa z płyt „Muza”; 14.30 Z życia Węgier; 14.15 Muzyka obładowa; 14.40 ZMP przed mikrofonem „Młoda Gwardia” — audycja słowno-muzyczna; 15.10 Audycja dla szkół popołudniowych; 16.00 Dziennik popołudniowy; 16.20 Recital klarnetowy J. Madeja. Przy fortepianie H. Sperlka; 19.00 Pogadanka z cyklu „Chiny — kraj starej kultury”; 19.15 Mistrzowie „Bel-Canta”; 20.00 Dziennik; 20.40 Muzyka taneczna; 21.55 Poznański dziennik wieczorny; 22.05 „Wielkopolska buduje”; 22.15 Utwory kompozytorów rosyjskich; 22.35 „Słowo honoru” opowiadanie Panteliejewa; 23.00 Ostatnie wiadomości.

OGŁOSZENIA

Zarząd Miejski w Krzyżu Wlkp. woj. Poznańskie ogłasza konkurs na stanowisko

kierownika

Zarządu Nieruchomości Miejskich

Uposażenie wg VI grupy plus dodatki w myśl Zbiorowego Układu Pracy unormowane okólnikiem nr 97 Dziennik Urzędowy M. A. P. nr 46. Mieszkaniak zapewniony.

Podanie z życzeniem i odpisami świadectw należy kierować pod powyższym adresem. Stanowisko do objęcia z dniem 1 I 1950 r. Reflektuje się na pierwszorzędną siłę.

KI 1778 (—) Wł. Siłwiński Burmistrz

Zagubione kartę rejestracyjną odcinek zameldowania dowodu osobisty, legitymację związkową i bilet miesięczny nazwisko Stanisław Tracz, Nowiny Wielkie, pow. Górzów. G 1760

Zagubione legitymację PZPR, PKS, prawo jazdy zaświadczenie RKK, pozwolenie na broń, pieniądze na nazwisko Władysław Strygar, Dąbrowskie, go 7. G 1770

Skradzione legitymację PZPR, PKS, prawo jazdy zaświadczenie RKK, pozwolenie na broń, pieniądze na nazwisko Władysław Strygar, Dąbrowskie, go 7. G 1770

Skradzione legitymację PZPR, PKS, prawo jazdy zaświadczenie RKK, pozwolenie na broń, pieniądze na nazwisko Władysław Strygar, Dąbrowskie, go 7. G 1770

Skradzione legitymację PZPR, PKS, prawo jazdy zaświadczenie RKK, pozwolenie na broń, pieniądze na nazwisko Władysław Strygar, Dąbrowskie, go 7. G 1770

Ogłoszenie

Zarząd Miejski w Ostrowie w związku z likwidacją gospodarstwa rolnego sprzedaje 8 sztuk bydła hodowlanego oraz 6 warchlaków, które obejmują część w gospodarstwie przy ul. Starowiejskiej 41.

Wszelkie informacje o otrzymaniu można w Ratuszu pokój nr 18 gdzie należy również składać oferty, które przyjmowane będą do dnia 8 XI 49 r.

Prezydent Miasta Ostrowa (—) J. Zemski
KI 1766 Wiceprezydent

Dr. Szandrućkowski, dr. szpitala w Międzyzdrojach, oraz siostrze Magdalenie, za bardzo troskliwą opiekę, dziękują Świątocy.

Przyjmijmy zaraz inżyniera lub technika narzędziowca, to-karzy, brakarzy, Zgłoszenia w Wydz. Personalnym Wytwórni Sprzętu Mechanicznego, Poznań, ul. Mylna 38/40, K 1769

Zabłąkany wilczur do odebrania. — Gorzów Wlkp., Armii Czerwonej 48, m. 1. G 1762

Zagubiono portfel z wszelkimi dokumentami w pociągu Nakło — Gniezno na nazwisko Mi-cyśław Kufel, Uczciwego Zna-lazcę proszę o zwrot. G 1765

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI
Poznań, ul. Kantak 8/9. Konto P. K. O. Poznań V-4410. Telefon: Red. nac. 519-83, Z-ca red. nac. 508-73, sekret. 518-87, dział lokalny 518-22, dział terenowy, sportowy i dział listów 629-33, dział kulturalny, kobiecy, gospodarczy i rolny 508-36, dyr. delegatki 529-36, kolportaż i prenu-merata zamiej. 502-84 kolp. i prenu. Poznań — 502-81, biuro ogłoszeń 529-31, ekspedycja 32-48.

Wydawca: R. S. W. „Prasa”.
Tłoczono: Wielkopolskie Zakłady Graficzne Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione — Zakład Główny w Poznaniu
K — 4030

Kolejarz — Warta 7:1 (1:0)

Towarzyskie spotkanie piłkarskie pomiędzy ligowymi zespołami „Kolejarza” i „Warty” zakończyło się wysokim i w pełni zasłużonym zwycięstwem drużyny „Kolejarza” w stosunku 7:1 (1:0). O le do przerwy atak drużyny „Kolejarza” gubił się na polu karnym, to w drugiej połowie napastnicy wykorzystali w pełni wszystkie sytuacje podbramkowe. Drużyna poznańskiego Kolejarza za wyjątkiem Sobkowiaka zadawo-lla w pełni, „Warta”, która wystąpiła bez Krystkowiaka, zagrała bardzo słabo, a linia napadu „Zielonych” prawie nie istniała na boisku. Bramki dla „Kolejarza” uzyskali An. oła 4. Kołtuniak, Czapczyk i Białas po jednej. Punkt dla „Warty” uzyskał Czarnarek z rzutu karnego.

Polska-Albania 2:1 (1:0)

Rozegrany w niedzielę na Stadionie Wojska Polskiego w Warszawie, międzypaństwo wy mecz piłkarski Polska — Albania zakończył się zwycięstwem reprezentacji Polski w stosunku 2:1 (1:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Cie-siak w 15 min. i Kohut w 88 min., dla pokonanych Ginali w 52 min. z karnego. Sedzio-wał Czechosłowak Nemcov-sky. Widzów ok. 30.000.